

L

LACHE, Dumitru C. (n. Costești, Argeș, 19 aprilie 1932). Inginer mecanic, manager, inovator, publicist. Liceul de Băieți Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1951), Institutul Politehnic, București (1956). Specializare, *industria de automobile*. Exprimări externe. Activitate permanentă, Uzina *Vasile Tudose / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș*: proiectant, serviciul *Tehnolog Șef* (1958-1967); șef secție, *Sculăria Veche* (1967-1970); șef colectiv proiectare, Centrul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică Auto / *CCSITA* (1970-1978); șef atelier proiectare, Secție specială / *SM2 Dacia* (1983-1990). Contribuții directe la: diversificarea producției de piese auto; fabricarea autoturismelor *Dacia 1100* și *Dacia 1300*; aplicarea unor procedee avansate de prelucrarea metalelor. Inovații brevetate. Scrieri importante: *Noi scheme de broșare* (1968); *Severuirea roților dințate* (1970); *Calculul roților dințate cilindrice ...* (1971); *Noutăți în proiectarea, tehnologia și exploatarea sculelor așchietoare* (1977). Colaborări didactice, Școala Postliceală, Ștefănești, Argeș (1963-1971). Analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

LACHE, Tatiana S. (n. Gemenea, Malu cu Flori, Dâmbovița, 22 ianuarie 1935). Inginer, *chimie industrială*, manager, inovator, cercetător științific. *Stabilită în Argeș din 1958*. Liceul de Fete, Câmpulung (1953), Institutul Politehnic, București (1958). Doctorat, *tehnologie chimică*, București (1982). Specializare, *industria de automobile*. Exprimări externe: Germania de Vest (1968); Franța (1974, 1976). Căsătorită cu **Dumitru C.**

Lache (v.). Activitate permanentă, Uzina *Vasile Tudose / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș*: chimist (1958-1963); inginer principal (1963-1969); șef adjunct / șef, Serviciul *Laboratoare* (1969-1983; 1991-1994); șef, *Laborator Cercetare* (1983-1991). Contribuții directe la: organizarea laboratorului rapid, *Turnătoră segmenti*, redimensionarea și dotarea Laboratorului Central, conform licenței *Renault*; înlocuirea unor produse din import; stanarea chimică a pistoanelor din aliaje de aluminiu pentru motoare; realizarea programului general de fabricație, piese de schimb, autoturismele *Dacia 1100* și *Dacia 1300*. Importante invenții brevetate. Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Comunicări publicate în reviste de profil. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.T.D.).

LACUL BASCOV. Amenajare integrată sistemului hidroenergetic *Argeșul Mare*, aflată pe teritoriul comunelor Bascov și Budeasa (1970). Areal special *avifaunistic* protejat, *Hotărârea de Guvern Nr. 2151*, din 2004. Clasificare științifică: păsări sedentare sau în migrațiune. Consemnări cartografice naționale și internaționale. (V.F.A.).

LACUL BUDA. Suprafață naturală de apă *glaciară* (9 000 m²), aflată la 2 055 m altitudine, munții Râiosu-Buda, din Masivul Făgăraș, între vârfurile Arpașul Mare și Arpașul Mic. Adâncime: 2,2 m. Arie mixtă de interes național protejată, *Hotărârea Consiliului Județean Argeș, Nr. 18*, din 1994, și *Legea Nr. 5*, din 2000. Clasificare științifică. Izvor pentru râul Buda, preluat de Lacul Vidraru. Consemnări cartografice naționale și internaționale (V.F.A.).

LACUL IEZER. Suprafață naturală de apă *glaciară* (5 000 m²), 2 130 m altitudine, sub vârful Iezerul Mare (2 462 m), Masivul Făgăraș. Mlaștini *oligotrofe*, formate datorită colmatării unor ochiuri de apă, acoperite cu plante de *tinov*, predominând *bumbăcărița* și

mușchii fontinali. Integrat rezervației protejate Iezer-Păpușa, dintre Dâmbovița și Râul Doamnei (300 ha), **Hotărârea Consiliului Județean Argeș, Nr. 18**, din 2004, și **Legea Nr. 5** din 2000. Clasificare științifică, aferentă zonei glaciare Cățun/Călțun - Iezerul Mare. Consemnări cartografice naționale și internaționale.

LACUL ÎNVÂRTITA DIN NUCȘOARA. Suprafață naturală de apă *carstică* (2,2 ha), integrată formațiunii din ghips, unică în România, 780 m altitudine, 5 m adâncime maximă. Asemănător lacurilor Brebu (Prahova), Girotte, Tignes, Mont Cenis (Alpii Francezi). Ocupă una dintre *dolinele* formate prin dizolvare, *sufoziune* și tasare, aparținând depozitelor *acvitaniene* locale de gresii și cretă. Cercetări științifice. Arie protejată, Măgura-Nucșoara, între Vâlsan și Râul Doamnei, **Ordonanța de Urgență Nr. 236**, din 24 noiembrie 2000. Consemnări cartografice, istorice, literare. (V.F.A.).

LACUL LUI BÂRCĂ DIN DAVIDEȘTI. Suprafață naturală de mici dimensiuni, aflată în satul Conțești, protejată prin **Hotărârea de Guvern Nr. 2151**, din 2004. Importanță botanică, ecologică, arheologică. Floră și vegetație acvatică și *palustră*, proprie ecosistemelor lacustre, *sit* arheologic delimitat în 1973 (oseminte calcinate, obiecte de cult, fragmente ceramice, fibule, drahmă din argint, urme specifice geto-dacilor). Clasificări științifice. Diverse consemnări cartografice, istorice, literare.

LAGĂRUL PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CORBENI (1941-1944). Areal amenajat special pentru încartiruirea și detenția militarilor sovietici, capturați prin ofensiva unităților operative ale Armatei Române pe *Frontul de Est* (1941-1944). Tabără de muncă. Edificare unui *sat model*, zona centrală Corbeni: case tipizate, școală, cămin cultural, cinematograf, biserică ortodoxă, instituții administrative, drumuri, rețele gospodărești, folosite parțial de sinistrații revărsării râului

Argeș din 1940. Denumire personalizată: *Antonești* (1942). Reabilitări ulterioare. Pentru etapa 1960-1974: sediul Grupului de Șantier Corbeni, Complexul Hidroenergetic *Argeșul Mare*. Importante atestări documentare. (G.I.N.).

LAGĂRUL PRIZONIERILOR DE RĂZBOI OEȘTI (1944-1946). Loc amenajat special pentru încartiruirea și detenția militarilor italieni, capturați prin ofensiva unităților operative ale Armatei Române pe *Frontul de Vest* (1944-1945). Spații improvizate de cazare și masă, tabără de muncă, ateliere, cimitir, aflate în satul Oești, Corbeni, Argeș. Ansamblu arhitectonic și artistic memorial: **Obeliscul patimei și suferinței**, ridicat la inițiativa Comunității Italienilor din Pitești, președinte Giulio Armanaschi. Dezvelire: 1 noiembrie 1996. Prezenți: ambasadorul Italiei la București, Giuseppe Di Michelis Dislongo, atașatul militar, veterani de război, oficialități județene, alți cetățeni. Atestări documentare. (G.I.N.).

LAHOVARI, Annica/Anna N. (2 ianuarie 1866- ?). Mare proprietar funciar din Muscel, donator comunitar. Fiica lui Nicolae Kretzulescu / Crețulescu (v.), căsătorită cu Alexandru Emanoil Lahovari, diplomat de carieră. Întinse suprafețe de teren, imobile (conac, han, cramă), alte bunuri cu valoare deosebită, Leordeni, Muscel. Inițiative civice: teren pentru școală (1912); atelier manufacturier cusături populare (1913); ajutoare acordate orfanilor de război (1920); Biblioteca Populară *Dr. Nicolae Kretzulescu* (1922); aparat cinematografic (1930). Contribuții la dezvoltarea localității Leordeni în prima jumătate a secolului XX. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LAHOVARI, Mihalache (1796 -?). Mare proprietar urban și rural din Argeș. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Nominalizat în **Cartografia orașului Pitești din 1838**, origine elenă, titlu de

boier, avere puțină, slugi, robi țigani. Înscris în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Diverse atestări documentare antume sau postume. **(S.I.C.)**.

LAIȚA. Vârf în masivul Făgăraș (2 390 m), din nordul județului Argeș. Perspective spre obârșiile văilor: Cățun, Paltin, Capra, Laița. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. **(I.S.B.)**.

LAMBĂ, Nicolae I. (Poiana, Dâmbovița, 13 septembrie 1920-București, 29 septembrie 2005). Medic primar, *boli infecto-contagioase*, manager. *Domiciliu la Pitești, Argeș (1967-1993)*. Liceul *Nicolae Kretzulescu*, București (1947), Facultatea de Medicină, București (1955). Activitate permanentă în domeniu: circumscripțiile sanitare Comănița, Izvoarele, Pleșoiu, Găneasa, Olt (1956-1959); Spitalul *Colentina*, București (1959-1963); spitalele unificate Sighișoara, Mureș (1963), Târgoviște, Dâmbovița (1963-1966), Slatina, Olt (1966-1967). *Primariat în 1967*. Șef, Secția *Contagioase*, Spitalul Județean Argeș, Pitești (1967-1993). Studii, articole, interviuri, referate, reuniuni naționale specializate. Membru, diverse foruri științifice autohtone. Aprecieri publice antume și postume. **(C.C.)**.

LAMOTESCU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Muscel. Mari proprietari funciari, militari, oameni politici. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, donații, inițiative cetățenești: Văleni Podgoria, Vrănești, Pitești, Câmpulung, București. Diverse atestări documentare. **(F.P.)**.

LANGĂ, Florian D. (Fâlfani, Stolnici, Argeș, 13 mai 1932-București, 27 decembrie 1993). Pilot profesionist, parașutist, planorist sportiv. Școala Medie Nr.1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Școala de Pilotaj *Aurel Vlaicu*, București (1956). Brevet și licență *Prima Clasa* (1962). Stagiu în Uniunea Sovietică, *Aeroflot Tașkent* (1973). Activitate specializată permanentă: Întreprinderea de Transporturi Aeriene Române, București

(1956-1977). Peste 30 000 de ore de zbor, linii interne și internaționale: comandant de navă, pilot, copilot, instructor, navigator recepție, control trafic, avioane *AN* și *IL*. Gestionarea unor situații dificile: aterizarea în ceață, la limită de combustibil, pe aeroporturile Karachi (Pakistan), Milano (Italia), Otopeni (România); incendiu motor, trăsnet fulger globular, ruta Amsterdam (Olanda)- New York (Statele Unite ale Americii). Distinct: inaugurarea cursei Otopeni-Beijing (Republica Populară Chineză), *traseul de nord* (20 decembrie 1974). Memorii în manuscris. Membru, asociații europene în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(I.T.B.)**.

LASCĂR, Dimitrie (Grumezoaia, Dimitrie Cantemir, Vaslui, 12 martie 1859 – Rafaila, Vaslui, 5 octombrie 1917). Preot, funcționar eclesiastic, om de cultură. *Activitate în Argeș până la 1905*. Protoiereu, Protopopiatul Pitești. Fondator, Societatea Cultural-Filantropică *Frăția* a Clerului din Eparhia Argeșului (1897), președinte, Comitetul Administrativ (1897-1905). Director fondator (1897-1905), Școala de Cântăreți Bisericești, Pitești (1 octombrie 1897~1 septembrie 1928). Inițiator: Fabrica de lumânări *din ceară curată de albine* (aprilie 1899); Institutul de Copii Orfani (1900); noul sediu al Protopopiatului Pitești, arhitect Nicolae Bacria-Tutănescu (v.) (14 octombrie 1905), editarea revistei *Păstorul ortodox* (1904). Studii, articole, comentarii, reuniuni civice sau religioase. Aprecieri publice antume și postume. **(S.P.)**.

LASCU, Nicolae (n. Domnești, Argeș, 20 iulie 1956). Inginer agronom, *horticultură*, cercetător științific I, manager. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1974), Facultatea de Horticultură, Craiova, Dolj (1979). Doctorat, *științe agricole*, București. Cercetător (1979-1990), șef compartiment (1990-1997), secretar științific (1997-2003), director (2003~), Stațiunea de Cercetare pentru Legumicultură Ișalnița, Dolj. Colaborări didactice, Universitatea din Craiova. Creator,

soiuri noi de mazăre și fasole. Contribuții la perfecționarea tehnologiilor pentru producerea semințelor și cultivarea legumelor în România. Numeroase studii, cercetări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (C.D.B.).

LATIȚA. Vârf în masivul Făgăraș (2 397), din nordul județului Argeș, deasupra *șei* Doamnei. Amplă perspectivă spre Valea Cățunului. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. (I.S.B.).

LAUDĂ MUNCH - LAUDĂ ȚĂRII (1971-1980). Genericul activităților polivalente, organizate în municipiul Pitești spre finalul fiecărui an, tematică prioritar patriotică, pentru cultivarea spiritului muncii, eficienței economice, interpretării artistice, practicării sportului. Premiера celor mai importante succese obținute de cetățenii reședinței Argeșului în domeniile creației științifice, literaturii, artelor plastice, arhitecturii, recordurilor atletice, promovării imaginii europene a localității. Simpozioane, spectacole, expoziții, lansări editoriale, reuniuni sportive, gale de film, realizate prin colaborarea tuturor forurilor cu atribuții specializate. Consemnări în presa timpului. (C.G.C.).

LAURENCIUS DE LONGOCAMPO (? - 1300). Comite catolic de origine germană (sas), venit din Transilvania în etapa descălecatului legendar al voievodului Negru Vodă (v.), din Țara Făgărașului, la sud de Carpați (1290). Piatră tombală, Complexul arhitectural *Bărăția*, Câmpulung, Muscel. Text inscripționat: *Xic sepuctus est comes Laurencius de Longocampo pie memorie ano d[omi]ni MCCC/Aici este îngropat comitele Laurencius de Câmpulung cel de pioasă amintire în anul domnului 1300*. Prima consemnare cunoscută a localității. Atestare documentară majoră privind istoria Țării Românești la începutul Evului Mediu. (C.N.).

LAZĂR, Mihail M. (Sfârșitul secolului

XIX-Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, tipograf, editor. Patron, fondator, Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, zona centrală a orașului Pitești. Dotări tehnice superioare după 1900, muncitori calificați, lucrări de calitate. Colaborări cu autori locali cunoscuți: Opran Potîrcă, Ștefan Chicoș (v.), Ion Cuțui. Desfacere prin librăria proprie. Contribuții la diversificarea activității culturale în reședința Argeșului. Aprecieri publice antume și postume. (C.S.).

LAZĂR, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar, preot, parlamentar. *Activitate ecleziastică și politică în Argeș*. Membru marcant: Partidul Țărănesc; Partidul Național Țărănesc. *Deputat de Argeș (1919-1922)*, reprezentând Partidul Țărănesc. Inițiative favorabile definitivării *Reformei agrare* din 17 iulie 1921, introducerii progresului tehnic în agricultură, diversificării vieții spirituale din mediul rural. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

LĂCUSTĂ, Larisa (n. Pitești, Argeș, 24 octombrie 1979). Sportiv de performanță, *înot*. Liceul *Ion Barbu*, Pitești (1997), Facultatea de Educație Fizică și Sport, Pitești (2001). Primul antrenor: Gica Deac (v.). Recorduri personale și naționale, *200 m bras*, categoriile *juniori* și *seniori*. Campion balcanic și european, *juniori* (1994); campion balcanic, *seniori* (1996). Vicecampion mondial, *200 m bras*, bazin scurt, Suedia (1997); medalia de bronz, Campionatul European, *ștafeta 4x200 m liber*, Spania (2004). Participantă la olimpiadele de la Atlanta, Statele Unite ale Americii (1996) și Atena, Grecia (2004). Inițiativă privată: turnee demonstrative și centre speciale de înot, prestații continentale. Maestru Emerit al Sportului (1997), Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1997), alte aprecieri publice. (N.M.).

LĂNGESCU (Secolul XVI ~). Familie tradițională din Vlădești, Muscel. Mari proprietari funciari, slujbași ai Curții Domnești,

preoți, egumeni, judecători, învățători, oameni de cultură. Mai cunoscuți: **Albul din Lăngești** (Sfârșitul secolului XVI - Prima jumătate a secolului XVII), *patronimic*, delegat oficial pentru *cercetarea unor pricini* între locuitorii satelor apropiate; **Stan** (armaș); **Albul** (stolnic); **Tatul** (logofăt); **Inochentie** (secolul XVII), donator pentru așezăminte eclesiastice, monah (1683); egumen, mănăstirile Aninoasa (1695), *Negru Vodă*, Câmpulung, Muscel (1700-1705); **Dimitrie L. și Radu L.** (A doua jumătate a secolului XVII - Începutul secolului XVIII), *boieri luminați*. Definitivarea variantei, tradusă din limba greacă, pentru tipărirea *Bibliei lui Șerban Cantacuzino/ Biblia de la București* (1688), *monument* fundamental în istoria limbii române, considerat *primul text critic* din literatura autohtonă. Numeroase atestări documentare. (F.P.).

LĂZĂRESCU, Dumitru (Sfârșitul secolului XIX-Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, farmacist, înalt funcționar public. Primar al orașului Curtea de Argeș (1914-1928). Realizări ale perioadei: organizarea Bibliotecii Populare *Neagoe Basarab* (1914); inițierea lucrărilor de restaurare a picturii murale din Biserica Domnească (1914); înființarea Gimnaziului *Principele Nicolae* (1919); introducerea iluminatului public prin construirea primei uzine electrice din zonă (1927); edificarea unor noi localuri pentru școlile primare de fete (1914) și de băieți (1923), din cartierele Capu Dealului (1921), Valea Sasului (1922), Ivancea (1923). Stimularea permanentă a preocupărilor farmaceutice moderne. Aprecieri publice antume și postume. (N.I.M.).

LĂZĂRESCU, Ion C. (Cișmea, Țițești, Muscel, 1921- Cișmea, Țițești, Argeș, 1999). Institutator, memorialist. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1940). Activitate didactică, Școala Țițești: învățător (1940-1943); profesor, *biologie* (1956-1980); director (1965-1980). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est*, prizonier în Uniunea Sovietică (1944-1950). Cercetat politic,

Penitenciarul Văcărești, București (1950-1951). Volum important: *Comuna Țițești. Însemnări monografice* (2007), ediție postumă, publicată de Vicențiu Daniel Pascu, Gabriela Bianca Olteanu, Florina Pascu. Colaborări *media*: ziare și reviste din Argeș, teme economice, sociale, culturale, pedagogice, edilitare. Contribuții la diversificarea activității instituțiilor școlare din Țițești. Profesor emerit, alte aprecieri publice antume și postume. (V.P.).

LĂZĂRESCU, Nicolae / Nae I. (n. București, 30 ianuarie 1940). Actor de teatru, film, radio, televiziune. *Familie tradițională din Ursoaia, Cotmeana, Argeș*. Liceul *Mihai Eminescu*, București (1957), Academia de Studii Economice, București (1965), Facultatea de Drept, București (1967). Activitate artistică permanentă, Teatrul de Revistă *Constantin Tănase*, București (1967 ~). Roluri de referință, spectacolele: *Pardon, scuzafi, bonsoir*, Puiu Maximilian (1967); *Omul care a văzut moartea*, Victor Eftimiu (2008). Numeroase partituri comice în reprezentațiile teatrelor, emisiunilor radio, studiourilor de televiziune, caselor de film din capitală. Turnee interne și internaționale, interviuri, amintiri, note de călătorie. Comentarii critice favorabile. Contribuții la relansarea comediei românești din perioada postbelică. Implicări în diverse proiecte comunitare argeșene. Membru, asociația Oamenilor de Teatru și Muzică / *ATM* (1972-1990), Uniunea Teatrală din România / *UNITER* (1990 ~), alte aprecieri publice. (P.A.D.).

LĂZĂRESCU, Petre (Pitești, Argeș, 5 iunie 1855-Lom Palanca, Bulgaria, 31 ianuarie 1878). Student, Facultatea de Medicină, București. Stagiatar în subordinea lui Carol Davila (v.) pe timpul asigurării asistenței sanitare, Războiul de Independență a României (1877-1878). Mort pe câmpul de luptă la sudul Dunării. Înhumat lângă zidul Bisericii *Sfântul Gheorghe*, Pitești. Cruce memorială, zona centrală urbană, înscris în *analele* localității, alte recunoașteri publice antume și postume.

(C.C.).

LEAOTA Masiv muntos în Carpații Meridionali, despărțit de munții Făgăraș și Piatra Craiului, în nord-estul județului Argeș, prin culoarul Rucăr-Bran, iar de munții Bucegi, prin văile Ialomiței și Brăteului. Înălțime dominantă: vârful Leaota (2 135 m). Ramificații vestice spre zona Muscelului. Pășuni alpine, trasee turistice, cabane, descrieri geografice, literare, istorice. **(I.S.B.)**

LECA (A doua jumătate a secolului XVI – Începutul secolului XVII). Mare proprietar funciar, demnitar medieval. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Leordeni, Muscel. Mare postelnic (1602-1610), mare paharnic (1610-1614), mare spătar (1614-1616) al Țării Românești. Colaborări cu domnii Mihai Viteazul (v.), Radu Șerban (1602-1611), Radu Mihnea (1611~1623). Apropiat familiilor boierilor olteni Buzescu și Băleanu. Comis în Transilvania (1601), demersuri diplomatice la curtea împăratului habsburg Rudolf II (1576-1612). Ucis, din rațiuni politice, înainte de 8 martie 1616. Moștenitori direcți: soția sa, Grajdana, nepoții acestora, mai cunoscut, Preda, al doilea spătar din Muntenia. Contribuții la exprimarea sistemului economic și instituțional feudal autohton. **(S.I.C.)**

LECA, Constantin (1800-?). Mare proprietar urban și rural din Argeș, slujbaş domnesc (*pitar*). Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Înalt funcționar public, deputat comunal (1836). Nominalizat în ***Catagrafia orașului Pitești din 1838***, origine elenă, titlu de *boier*, slugi, robi, țigani. Implicat în evenimentele de la 1848 din Țara Românească. Locuitor de prezident și prezident în reședința Argeșului (1848-1849), după ocuparea localității de trupele străine, gestionarea administrației specifice etapei imediat următoare evenimentelor invocate. Donator (1 200 oca de făină) pentru refugiații transilvăneni stabiliți la Curtea de Argeș (15

martie 1849). Înscriș în ***Istoria municipiului Pitești*** (1988). Diverse atestări documentare. **(S.I.C.)**.

LECA, Dumitru (? - 1853). Proprietar funciar, slujitor al statului. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, donații, inițiative cetățenești, localitățile argeșene Găujani, Humele, Ungheni, Pitești. Diverse atestări documentare. **(S.I.C.)**.

LECA, Petre Gh. (n. Poenarii de Argeș, 23 august 1929). Inginer, *mecanică agricolă*, manager, demnitar. Liceul Militar, Curtea de Argeș (1950), Institutul Agronomic, București (1954). Doctorat, *științe tehnice*, București (1981). Stagii în mai multe țări europene. Activitate specializată: inginer șef, director, Stațiunea de Mașini și Tractoare, Costești, Argeș (1954-1962); director, Stațiunea de Mașini și Tractoare, Teiu, Argeș (1963-1965); șef serviciu (1965-1972), director (1972-1982; 1987-1992), Trustul Stațiunilor de Mașini Agricole, Argeș. Ministru-secretar de stat, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București (1982-1987). Manager general, fondator SC *Servagromec* SA Pitești (1992 ~). Studii, interviuri, norme metodologice, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Stimularea cercetării științifice în domeniu. Contribuții la organizarea și evoluția diversificată a mecanizării agriculturii de stat, cooperatiste sau particulare din Argeș-Muscel. Importante recunoașteri publice. **(C.D.B.)**

LECOMTE DU NOÛY, Emile André (Paris, Franța, 1844-1914). Arhitect, restaurator, memorialist. Școala Superioară de Arhitectură, Paris, elev al lui Eugène Emmanuel Viollet le Duc (1814-1879). *Activitate distinctă la Curtea de Argeș (1875-1900)*. Ample lucrări pentru reabilitarea Bisericii Episcopale, ctitorie a domnului Neagoe Basarab (v.), târnosită în 1517. Finalizarea demersului (1886). Intervenții asemănătoare, Biserica *Trei Ierarhi* din Iași. Opinii controversate în domeniu. Edificarea

Palatului Episcopal, Curtea de Argeș (1890). Colaborări cu Ghenadie Petrescu (v.), Nicolae Kretzulescu / Crețulescu (v.), Theodor Aman (v.). Contribuții la relansarea internațională a importanței așezămintelor enunțate și promovarea schimbului de idei în arhitectura europeană, inovarea concepțiilor privind adaptarea înfățișării monumentelor feudale la stilul eclectic modern. Aprecieri publice antume și postume. (A.M.).

LEFTER, Emilian (n. Deleni, Vaslui, 21 iulie 1948). Inginer mecanic, profesor universitar. *Stabilit în Argeș din 1971*. Liceul *Costache Negruzzi*, Iași (1966), Institutul Politehnic *Gheorghe Asachi*, Iași (1971). Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1997). Stagii în Marea Britanie (1993, 1995). Tehnolog, Întreprinderea de Autoturisme, Colibași / Mioveni, Argeș (1971-1976). Activitate didactică și de cercetare, Institutul de Învățământ Superior/Universitatea din Pitești (1976 ~), prodecan, Facultatea de Inginerie (1992-1996). Șef, catedrele: *Electrotehnică și Electromecanică* (1998); *Inginerie electrică* (2008 ~). Volume importante: *Echipament electric și electronic al autovehiculelor* (1991, 1995, în colaborare); *Injecția electronică de benzină* (1997, în colaborare); *Sisteme de aprindere pentru motoare termice* (2000); *Echipament electric și electronic* (2000). Numeroase *granturi*/contracte de cercetare e, studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic din Pitești. Aprecieri publice. (M.C.S.).

LEGIUNEA ARHANGHELUL MIHAIL - GRUPAREA ARGEȘ (1927~1941). Organizație politică, oficializată la Iași (24 iunie 1927). Lideri marcantă (succesiv): Corneliu Zelea Codreanu, Horia Sima. Detașare din *Liga Apărării Național-Creștine*. Denumiri alternative: *Garda de Fier* (1930~1933); *Partidul Totul pentru Țară* (1935-1940). Numeroase momente tensionate pentru istoria deceniilor invocate. Dizolvări

formale: 1931, 1932, 1933, 1938. Încetarea activității, ianuarie 1941. Guvern în exil, Viena, Austria (1944). În Argeș: *cuiburi* legionare locale; *corpuri* legionare pe categorii sociale; *echipe* instruite paramilitar. Subordonare *piramidală* față de comandantul nemijlocit și comandantul suprem. Preocupări pentru aplicarea **Programului general**: formarea *Omului nou*; combaterea comunismului, dominației evreiești, politicianismului imoral și decadent; impunerea Statului Național. Difuzarea publicațiilor centrale: **Pământul strămoșesc** (1927); **Buna Vestire** (1937-1938; 1940-1941). Distinct, la Pitești: procesiunea religioasă din gara *Sud*, pe timpul opririi trenului, spre București, transportând corpurile neînsuflite ale căpeteniilor Ion Moța și Vasile Marin, căzuți în Războiul Civil din Spania (13 ianuarie 1937); executarea aderenților (22 septembrie 1939), Traian C. Amzăr (Suseni), Ion Pielmuși (Moșoaia), Vasile Olteanu (Bascov), replică la uciderea lui Armand Călinescu (v.) în Capitală (21 septembrie 1939); deplasarea Diviziei 3 Română, cu sediul în reședința Argeșului, la București (28 decembrie 1940) pentru înăbușirea rebeliunii legionare (ianuarie 1941). Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

LEGIUNEA DE JANDARMI RURALI ARGEȘ (1893 - 1949). Formație cu caracter militar, organizată conform reglementărilor centrale din 1 septembrie 1893, împuternicită să asigure ordinea, siguranța publică, aplicarea legilor țării. Denumiri succesive: *companie* (1893-1929); *legiune* (1929-1948). Subordonare față de ministerele de Interne, Justiție, Război. Inițial în Argeș: 11 *stațiuni* la nivelul plaselor (zece) și al reședinței de județ (Pitești), formate din 51 de jandarmi, un locotenent și un căpitan. Integrare teritorială temporară în inspectoratele regionale Craiova (Dolj), București, Pitești (Argeș). Noi prevederi specifice: 1896, 1899, 1901, 1913, 1924, 1929. Distinct: definirea atribuțiilor *companiei*, *secției*, *sectorului*, *postului* prin modificările legislative majore din 1908 și 1944. Importante

atestări documentare privind: evenimentele politice; starea de spirit a locuitorilor; neînțelegerile funciare dintre proprietari; delictele silvice, piscicole, vânătoarești; stadiul lucrărilor agricole; efectivele mobilizațiilor, recruților, rezerviștilor, concentrațiilor; rechizițiile, *cartiruirile*, regrupările de trupe; prinderea și înaintarea prizonierilor, evadaților, suspectilor; situația accidentaților sau a invalizilor de război. Încetarea activității prin **Decretul** din 23 ianuarie 1949: înființarea Miliției Populare. Colaborări comunitare permanente. (G.I.N.).

LEGIUNEA DE JANDARMI RURALI MUSCEL (1893-1949). Formație cu caracter militar, organizată conform reglementărilor centrale din 1 septembrie 1893, împuternicită să asigure ordinea, siguranța publică, aplicarea legilor țării. Denumiri succesive: *companie* (1893-1929); *legiune* (1929-1948). Subordonare față de ministerele de Interne, Justiție, Război. Inițial în Muscel: șapte *stațiuni* la nivelul plaselor (șase) și al reședinței de județ (Câmpulung), formate din 35 de jandarmi. Integrare teritorială temporară în inspectoratele regionale Ploiești (Prahova), București, Pitești (Argeș). Noi prevederi specifice: 1896, 1899, 1901, 1913, 1924, 1929. Distinct: definirea atribuțiilor *companiei*, *secției*, *sectorului*, *postului* prin modificările legislative majore din 1908 și 1944. Importante atestări documentare privind: evenimentele politice; starea de spirit a locuitorilor; neînțelegerile funciare dintre proprietari; delictele silvice, piscicole, vânătoarești; stadiul lucrărilor agricole; efectivele mobilizațiilor, recruților, rezerviștilor, concentrațiilor; rechizițiile, *cartiruirile*, regrupările de trupe; prinderea și înaintarea prizonierilor, evadaților, suspectilor; situația accidentaților sau a invalizilor de război. În 1948: doi ofițeri, 128 de subofițeri, 130 de jandarmi în termen. Încetarea activității prin **Decretul** din 23 ianuarie 1949: înființarea Miliției Populare. Colaborări comunitare permanente. (G.I.N.).

LEHRER (Secolul XIX ~). Familie

tradițională din Pitești, Argeș, origine transilvăneană, stabilită la sud de Carpați după 1870. Proprietari urbani, mici întreprinzători, funcționari, cadre didactice, medici, oameni de cultură, donatori comunitari. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită în Pitești și localități apropiate. Confesiune catolică sau luterană. Mai cunoscuți: **Franz M.** (v.); **Victor L.**, imobile ridicate în Târgu din Vale, Pitești; **Elena L.** (1893-Pitești, 23 august 1983), profesoară, *Limba franceză*, școli din Pitești; **Franz F. M.** (v.); **Gheorghe L.** (1897-Pitești, 13 iulie 1951). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (N.P.L.).

LEHRER, Franz M. (1854-Pitești, Argeș, 16 iulie 1934). Proprietar urban, comerciant, înalt funcționar public. *Familie tradițională transilvăneană, stabilită în reședința Argeșului la 1870*. Case, terenuri, depozite de vinuri, alte bunuri cu valoare deosebită în Pitești. Membru marcant, Camera de Comerț și Industrie Argeș: vicepreședinte, Secția Centrală (1890); consilier (1896-1902); delegat, congresele camerelor, București (1900) și Iași (1901); corespondent de drept (1911-1914). Adept al protecționismului vamal, promovării relațiilor europene, sistemului creditelor naționale, dezvoltării învățământului specializat. Patron, sala de spectacole *Universala* (1890-1912), închiriată pentru reprezentații teatrale. Primar al orașului Pitești, președintele Consiliul Comunal (1917). Gestionarea temporară a administrației locale sub ocupație germană (1916-1918). Diverse aprecieri publice antume și postume. (G.H.).

LEHRER, Franz F. M. (Pitești, Argeș, 7 septembrie 1883-?). Medic militar, *interne*, ofițer de carieră. Fiul lui **Franz M. L.** (v.). Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1901), Facultatea de Medicină, București (1913). Voluntar, companii sanitare, regimentele *4 Ilfov*, București, și *28 Negru Vodă*, Câmpulung, Muscel (1901-1904). Activitate specializată: Regimentul *4 Argeș*, Pitești (1914-1941), combatant: Primul Război

Mondial, *Frontul Carpatic* (1916, sublocotenent), prizonier (1916-1917); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est*, Regimentul 1 *Târgu Jiu*, Gorj (1941-1942, căpitan). Distinct: asigurarea asistenței medicale, Liceul Militar *Mihai Viteazul*, Timișoara (1942-1948). Locotenent colonel în retragere (1948). Studii, analize, rapoarte, reuniuni tematice naționale. Diverse recompense autohtone, alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

LEMPP, Elena Th. (Pitești, Argeș, 18 iunie 1887 - Craiova, Dolj, 1964). Medic primar, *chirurgie, obstetrică-ginecologie*. Școala Secundară de Fete, Craiova (1905), Facultatea de Medicină, București (1912). Doctorat, *chirurgie*, București (1914). Stagiul în Germania (1921). Activitate specializată, instituții de profil din: București (1912-1914); Negoști și Filiași, Dolj (1914-1921); Craiova (1921-1925, 1927-1947); Chișinău, Basarabia (1925-1927). Inițiative distincte la Craiova: înființarea maternității spitalelor *Filantropia* (1925, șefă de secție, 1930-1947) și *Theodor I. Preda* (1927); edificarea unui pavilion pentru bolnavii septice, Spitalul *Filantropia* (1934); organizarea *Școlii de Moașe* (1935). Preocupări în domeniile educației femeilor, drepturilor lehzurilor, atragerii de fonduri din donații publice. Membră, diverse asociații profesionale în domeniu. Aprecieri comunitare antume și postume. (C.C.).

LENNE RANCEA, Maria (n. Pitești, Argeș, 1933). Inginer, cercetător, geologie, publicist. Liceul de Fete / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1951), Institutul Politehnic, București (1956). Doctorat, *științe geo-tehnice*, București. Documentări externe: Activitate specializată permanentă în Capitală (1956-1990). Volume, studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membră, diverse foruri profesionale în domeniu. Implicări comunitare. Aprecieri publice. (R.G.).

LEONĂCHESCU/LEONACHE

(Secolul XIX ~). Familie tradițională din Stroești, Mușătești, Argeș. Proprietari funciari, funcționari publici, ingineri, economiști, cadre didactice, universitari, publiciști, parlamentari. Mai cunoscuți: **Leon** (1845-1913), *patronimic*, ajutor de primar; **Constantin L.** (1872-1935), invalid de război; **Petre L.** (1891-1973), *tâlmaci* (1916-1918), diriginte poștal; **Nicolae L.**, erou la Mărăști (1917); **Nicolae P.L.** (v.); **Constantin I.L.** (n. 1939), profesor, epigramist, publicist; **Daniela N.L.** (n. 1963), inginer, *energie nucleară*, Cernavodă, Constanța; **Doru I. L.** (n. 1965), inginer, ziarist, manager, om de afaceri; **Ovidiu N.L.** (n. 1968), inginer. Conexiuni cu familiile Mihalcea, Năndrașu, Olărescu, Ciolcă, Jarcă. Donatori comunitari. Numeroase aprecieri publice. (F.P.).

LEONĂCHESCU, Nicolae P. (n. Stroești, Mușătești, Argeș, 9 iulie 1934). Inginer constructor, profesor universitar, parlamentar. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul Național Liceal *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Institutul de Construcții, București (1957). Doctorat, *termotehnică*, București (1968). Activitate didactică permanentă, Institutul de Construcții, București (1957-2001). Conducător de doctorat (1990 -2010). Lectorate: Federația Rusă, Franța, Germania, Republica Moldova. Volume importante: *Termotehnica* (1974, 1981); *Transferul căldurii între construcții și sol, I* (1981), *II* (1989); *Lexicon de construcții și arhitectură, I, II, III* (1985 - 1988, în colaborare); *Câmpul termic universal* (1992); *Premise istorice ale tehnicii moderne românești, I* (1994), *II* (1995). Președinte fondator și executiv, Societatea Cultural-Științifică *Stroești-Argeș* (1972-1992). Scrieri distincte: *Documente și personalități din Stroești-Argeș* (1996, 2005, 2007); *Generația de aur* (1997). Deputat de Argeș (1996-2004), reprezentând Partidul *România Mare*, secretar, Biroul Permanent al Camerei Deputaților (2001-2004). Demersuri oficiale pentru sprijinirea românilor din: Basarabia, Bulgaria, Serbia, Ucraina. Numeroase articole, studii, comunicări, reuniuni științifice, invenții, inovații, *granturi* /

contracte de cercetare, interpelări, inițiative legislative. Recunoașteri în tehnica universală: *Metoda și punctul Leonăchescu; Modelul Schmidt-Leonăchescu*. Contribuții la dezvoltarea științei contemporane românești, extensia spiritualității autohtone în Europa, conservarea tradiționalismului argeșean. Multiple aprecieri publice. (M.C.S.).

LEORDENI (secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele **Leordeni**, Baloteasca, Băila, Bântău, Budișteni, Cârciumărești, Ciolcești, Ciulnița, Cotu Malului, Glâmbocata, Glâmbocata-Deal, Glodu, Moara Mocanului, Schitu Scoicești. Suprafață: 63 km². Locuitori: 7 700 (1971); 5917 (2008). Atestare documentară medievală: Balotești (1510); Budișteni (1526); Leordeni (1526). Biserici: Ciulnița (1750); Ciulnița Eustatiade (1750); Călugărița (1781); Baloteasca (1838-1841); Cretzulescu (1861); Ciulnița Prundeni (1888); Glâmbocata II (1890-1895); Budișteni (1907-1908); Glâmbocata I (1925-1930). Cruci de piatră: Glâmbocata (1746); Leordeni (1771). Monumente ale eroilor: Budișteni (1913; 1916-1918); Glâmbocata (1916-1918); Ciulnița (1916-1918; 1941-1945); Leordeni (1916-1918; 1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă populară (1922); bibliotecă publică (1955). Școala de Menaj (Budișteni); Casa Memorială *Dinu Lipatti* (Ciolcești); Spital (1877-1878; 1953-2011). Bănci populare: *Lumina* (1902); *Înlesnirea* (1902); *Muncitorul* (1903). Cooperativă agricolă de producție (1950-1989). Întreprindere agricolă de stat (1949-1991). Areal viticol, cerealier, legumicol, forestier. Resurse naturale, exploatare de petrol, baze de transport, balastiere. Stație de cale ferată (1872). Punct de referință pe traseele feroviar și rutier București-Pitești, conexiune cu Autostrada A1. Spațiu etno-cultural distinct: arhitectură specifică, țesături de interior, costume, folclor literar, muzical și coregrafic; cor mixt (1901 ~), teatru sătesc (Budișteni). Turism rural. *Scriere monografică*: Spiridon

Cristocea, Teodor Mavrodin, Vasile Novac (2007). Valoroase referiri documentare. (G.C.).

LERESCU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Argeș și Muscel. Mari proprietari rurali și urbani, slujitori ai Curții domnești de la București, demnitari, juriști, publiciști, funcționari publici, cadre didactice, oameni de cultură, donatori comunitari. Mai cunoscuți: boierii **Pârvu L.** și **Șerban L.**, ctitori, Biserica *Meculești*, Pitești (1751-1752); **Dumitru L.**, membru, Sfatul Orășenesc, Pitești; **Constantin/Dincă L.** (v.); **Gheorghe/Ghiță L.** (n. 1807), *serdar*, judecător, Tribunalul Revoluționar Argeș (12 septembrie 1848); mare proprietar funciar, peste 300 de fălci teren *producător*, Gura Bascovului, Argeș; nominalizat în lista alegătorilor de deputați, Divanul ad-hoc al Munteniei (iulie 1857); case la Pitești, închiriate pentru spitalul din localitate; **Constantin L.**, primar al orașului Pitești (1877-1878); **Ioan C. L.** (v.); **Theodor Gh. L.** magistrat, avocat, proprietar urban; membru marcant, Partidul Național Liberal, secretarul Senatului României; fondator, Societatea Cooperativă a Meseriașilor Români din Pitești, președinte, Consiliul *ponderator*; **Emil L.** (v.). Numeroase atestări documentare. (N.P.L.).

LERESCU, Constandin (1798 - ?). Proprietar urban și rural, slujitor al Curții Domnești de la București, înalt funcționar public. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești, Argeș (*Vopseaua Galbenă*) și localități apropiate. Nominalizat în *Cartografia orașului Pitești din 1838*, origine autohtonă, titlu de *boier*, avere potrivită, slugi, robi țigani. Primar urban (1877-1878), președintele Consiliului Comunal Pitești. Activități specifice susținerii eforturilor statului român pe timpul Războiului de Independență (1877-1878). Colaborări constante cu ofițerii superiori ai Regimentului Argeș Nr. 4, înființat la Pitești, cuprins în *Planul strategic* al Comandamentului General. Gestionarea pregătirilor pentru primirea pricipelui Carol I (v.) în reședința Argeșului. Înscris în *Istoria*

municipiului Pitești (1988), alte atestări documentare antume sau postume. (S.I.C.).

LERESCU, Constantin / Dincă D. (Găvana, Pitești, Argeș, 1783 - ?). Mare proprietar funciar, slujitor al Curții domnești de la București, *clucer* și *serdar*, înalt funcționar public. Case la Pitești, întinse suprafețe de teren, localități apropiate. Nominalizat (1829) în *Arhondologie / Condica rangurilor boierești* (venit anual 3 000 lei), document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Administrator al Spitalului din Pitești (1829-1831). Secretarul Consiliului Comunal (1831), primar al orașului Pitești/*prezidentul Sfatului* (1832-1837), calități instituite pe baza *Regulamentului Organic* (1831). Deputat: Mahalaua *Buliga*, Pitești (1836); Adunarea Obștească a Munteniei (1842-1848). Donator comunitar. Diverse aprecieri publice antume și postume. (T.M.).

LERESCU, Emil (Pitești, Argeș, 26 ianuarie 1921 – București, iulie 2006). Compozitor, profesor, *muzică*, dirijor. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1940), Conservatorul din București (1946). Activitate didactică: Liceul de Băieți, Pitești (1946-1951); Liceul de Fete / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1951-1952); Liceul de Băieți, Craiova, Dolj (1952-1953). Dirijor, importante formații corale sau simfonice din țară. Numeroase compoziții. Muzică de teatru: *Scufița Roșie* (1948); *Ecaterina Teodoroiu* (1967); *Peneș Curcanul* (1977); *Steaua fără nume* (1981); *Patima* (1994); vocal-simfonică: *Solii patriei* (1957); *Cantată camerală* (1979); *Orașul meu - Pitești* (1986); *Întoarcere la marele fluviu al luminii* (1992); simfonică: *Pe culmi înșorite* (1954); *Rapsodie oltenească* (1990); de cameră: *Caleidoscop* (1969); *Plumb* (1980); *Polifonii* (1987); *Diptic pentru pian* (2000); corală: *Fata de tătar* (1956); *Crochiuri corale argeșene* (1986); *Rapsodii de toamnă* (2000); vocală: *Firea cântă* (1955); *Schiță lirică* (1957); *Omul de pe stradă* (1997). Studii, articole, conferințe, interviuri, emisiuni *media*. Premiul Uniunii Compozitorilor din România

(1964, 1977), alte aprecieri publice antume și postume. Contribuții valoroase la dezvoltarea vieții muzicale românești contemporane. (L.P.).

LERESCU, Ioan (1810-?) Proprietar urban și rural din Argeș. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești (*Vopseaua Neagră*) și localități apropiate. Nominalizat în *Catagrafia orașului Pitești din 1938*, origine autohtonă, titlu de *boier fără caftan*, avere potrivită, robi țigani. Înscris în *Istoria municipiului Pitești* (1988). Atestări documentare antume și postume. (S.I.C.).

LERESCU, Ioan C. (Pitești, Argeș, 1830-Brăila, 18 decembrie 1895). Jurist, profesor, *istorie*, publicist. Facultatea de Drept, București. Stagiul în Belgia. Doctorat, *științe politice și administrative*, Liège, Belgia. Funcționar, Ministerul de Finanțe, București. Activitate didactică: școli comerciale din București și Brăila (director). Volume importante: *Actuala organizațiune comunale din Romania* (1867); *Din origine până la finele Cruciadelor* (1871); *Historia Casei Austriei* (1875); *De la Cruciade până la Revoluțiunea Francesă* (1877); *Compendiu de istoria universală. Istoria antică* (1877). Distinct: *Rusia leită, poleită, așa cum este* (1878). Valoroase informații privind evoluția orașului Pitești, de la Constantin Brâncoveanu (v.) la 1860. Redactor, publicațiile: *Farul român* (1866-1867); *Strechea* (1867-1869); *Vespea* (1868). Piese originale, traduceri, adaptări: Teatrul Național Pitești; alte *trupe* din țară (1852-1895). Diverse aprecieri antume și postume. (S.I.C.).

LEREȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe Râul Tâgului, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Lerești**, Pojorâta, Voinești. Suprafață: 142,2 km². Locuitori: 5 100 (1971); 4 860 (2008). Castrul roman Voinești (secolul II). Atestare documentară medievală: Voinești (1528); Lerești (1605). Biserici: Valea Foi (1781); Răceni (1800-1802); Lereștii de Sus (1860); Lereștii de Jos (1927-1939). Monumente ale

eroilor: Voinești (1877; 1913; 1916-1918); Lerești - Centru (1916-1918); Valea Foi (1916-1918); Lerești - Biserică (1916-1918; 1941-1945). Cimitir al eroilor (1916). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1953); ateneu rural (Voinești); muzeu sătesc. Baraj, lac de acumulare, hidrocentralele Lerești (19 MW) și Voinești (6,2 MW), integrate sistemului *Dâmbovița Superioară*. Cooperativă agricolă de producție (1959-1989); unități industriale prelucrătoare (cherestea, mobilă, lactate, ambalaje). Areal forestier, pomicol, zootehnic. Localitate de referință pentru: arhitectură piemontană; țesături de interior; costume populare; folclor literar, muzical și coregrafic. Trasee turistice spre: Cabana Voina; masivul Iezer - Păpușa; Câmpulung - Curtea de Argeș; Rucăr-Bran - Brașov. **Scrieri monografice:** Rodica Oană, Ion Oană (2004); Marin Bădescu (2010). Valoroase surse documentare. (G.C.).

LESPEZI. Vârf în masivul Făgăraș (2 522 m), din nordul județului Argeș. Notificat și Cățun. Integrat grupului celor șase înălțimi dominante ale zonei, care depășesc 2 500 m. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. (I.S.B.).

LEU, Grigorie/Gheorghe (Țuțcani, Mălușteni, Vaslui, 2 mai 1881 – Huși, Vaslui, 1 martie 1949). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, episcop, publicist. *Activitate ecleziastică în Argeș (1936–1940)*. Seminarul Superior *Veniamin Costache*, Iași (1901). Facultatea de Teologie București (1910). Preot: parohia Oancea, Galați (1904–1910); unități militare operative ale Armatei Române (1916-1918). Director, Seminarul Ismail, Basarabia (1918 – 1924). Arhiepiscop-vicar, Arhiepiscopia Iașilor/*Botoșeneanul* (1924). *Episcop al Argeșului (7 iunie 1936–11 iunie 1940)* și al Hușilor (11 iunie 1940-5 februarie 1949). Volume importante: *Cuvântări ocazionale* (1928); *Confesiuni și secte. Studiu istoric – misionar* (1929); *Sectele din România* (1931); *Comorile Argeșului* (1937). Diversificarea conținutului activităților

eparhiale din Argeș: cercuri pastorale (1937); cursuri preoțești (1938); tipărituri; inițiative economice, gospodărești, misionare. Îndepărtat din *Scaunul Hușilor (5 februarie 1849)*, surghiunit, deces neașteptat (prin deducție, otrăvit). Diverse aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

LEU, Valerică (Brașov, 1979 - Lagman, Afghanistan, 12 mai 2010). Militar profesionist, *erou național*. Sergent, Batalionul *33 Manevră*, Curtea de Argeș, promoția 2003. Misiune de luptă în cadrul colaborării România - NATO: intervenție operativă a subunității specializate în securizarea căilor de acces, pentru atingerea obiectivului strategic prestabilit. Rănit grav, prin explozia unei mine antipersonal; transportat de urgență, pe calea aerului, la Spitalul Militar din Baza Lagman, Afghanistan, resuscitare eșuată. Căsătorit, un copil minor. Moment de reculegere în ședința Guvernului, condoleanțe transmise familiei din partea șefului Statului Major General, amiralul Gheorghe Marin, și a ministrului Apărării Naționale, Gabriel Oprea. Diverse recunoașteri publice postume. (R.P.C.).

LEURDEANU (Secolul XVII ~). Familie tradițională din Muscel: mari proprietari funciari, demnitari medievali, partidă politică. Așezăminte civile și eclesiastice, Leordeni, Muscel, donații comunitare. Mai cunoscuți: **Fiera L.**(v.), **Stroe F. L.** (v.), **Ștefan L.**, **Nicolae L.**, **Grigore L.**, **Toma L.** (v.), Eustatie L., Stroe L. (II), Alexandru. Diverse eponimii. Moștenitori: familiile boierilor Băleanu, Goleșcu (v.), Kretzulescu / Crețulescu (v.), Samurcaș. Numeroase atestări documentare. Contribuții la consolidarea sistemului autohton din feudalitatea clasică românească. (S.I.C.).

LEURDEANU, Fiera D. (Secolul XVII). Mare proprietar funciar, demnitar medieval. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită, Leordeni, Muscel. Colaborator al voievozilor Țării Românești: Radu Șerban (1602-1611); Radu

Mihnea (1611~1623, cu întreruperi) ; Alexandru Coconul (1623-1627) ; Alexandru Iliș (1627-1629). *Grămătic* la Cancelaria Domnească din București. Mare vistier (1620-1624), mare logofăt (1624-1626; 1628-1629), ispravnic de Craiova, Oltenia (1626). Legături de rudenie cu familia boierilor Dudescu. Așezăminte în Teleorman, Dâmbovița, București. Diverse atestări documentare. Contribuții la consolidarea feudalității clasice autohtone. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LEURDEANU, Stroe F. (Secolul XVII). Mare proprietar funciar, demnitar medieval. Fiul lui **Fiera L.** (v.), căsătorit cu Vișa din Golești (v.). Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită în localitățile muscelene Leordeni, Golești, Vieroș. Dregător domnesc (1625-1641), mare stolnic (1641), mare vistier (1641-1651), mare logofăt (1655-1658; 1660; 1674), mare vornic (1661-1665; 1674), loțiitor de domn, ispravnic, caimacam (1663-1664; 1672; 1673; 1677). Peregrin în Transilvania (1658; 1665-1669; 1671; 1673) și Imperiul Otoman (1658; 1671). Înruit, ca *filiațiune*, cu domnii Țării Românești, Matei Basarab (v.) și Constantin Șerban (v.). Fruntaș al partidei boierilor Băleanu (1672), susținător al voievozilor munteni Grigore Ghica (1660-1664; 1672-1673), Gheorghe Duca (1673-1678), opozant față de gruparea Cantacuzinilor. Condamnat la moarte de titularul tronului de la București, Antonie Vodă din Popești (1669-1672), grațiat și călugărit cu sila, *Silvestru*, Mănăstirea Snagov, Ilfov. Evadat din sihăstrie, continuarea activităților oficiale. Ctitor: Conacul din Golești (1639-1640); Biserica din Golești (1646); Mănăstirea Vieroș (restaurare parțială). Numeroase atestări documentare. Diverse aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LEURDEANU, Toma (Leordeni, Muscel, 1777 – Leordeni, Muscel, 2 septembrie 1844). Mare proprietar funciar, demnitar al Curții de la București. Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită,

Leordeni, Muscel. Importante donații civile sau eclesiastice : Leordeni și Topoloveni (Muscel), Pitești (Argeș). Funcție oficială, *medelnicer*, pe timpul domnilor Țării Românești, Grigore IV Ghica (1822-1828) și Alexandru Ghica (1834-1842). Contribuții la definirea structurilor social-economice autohtone, proprii perioadei dintre medieval și modern. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

LIBERALUL (1935-1937). Publicație bilunară, apărută la Câmpulung, Muscel (25 martie 1935-2 mai 1937). Subtitlu: *Organ de propagandă liberală*. Girant-responsabil: Ion Nicolaescu-Bugheanu (v.), Câmpulung. Din conținut: note, informații, buletine politice, portrete, reportaje, medalioane. Colaboratori: Petre Ionescu-Muscel (v.), Ion N. Luca, Nicolae N. Manolescu. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LIBRĂRIA BANU PITEȘTI (1925-1950). Firmă specializată în comercializarea cărților, articolelor de papetărie, jucăriilor pentru copii. Noutăți: desfacerea seturilor fotografice *Kodak*; comenzi pentru cumpărarea aparatelor radio *Standard*; vânzarea truselor de voiaj. Proprietar: Banu Marinescu. Locație aflată în perimetrul central urban. Relații cu tipografii și edituri din Brașov, București, Câmpulung (Muscel), Sibiu. Corespondență externă. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie, Primăria Pitești, Prefectura Județului Argeș. Atestare documentară: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936). Diverse implicări comunitare. (A.L.).

LIBRĂRIA CASA CĂRȚII PITEȘTI (1989 ~). Unitate specializată în comercializarea scrierilor pe diverse teme, articolelor de papetărie, discografiei, elementelor *birotice*. Edificiu cu destinație distinctă, împreună cu *Casa Artelor*, zona centrală urbană. Investiție guvernamentală. Arhitect Pompiliu Soare (v.); executant, Trustul

de Construcții Argeș, șef de șantier Ion Vasiliu (v.). Deschidere oficială: 16 noiembrie 1989, primar: Nicolae Zevedei (v.). Patrimoniu aflat în *gestiunea* unității de gospodărie comunală. Beneficiar: Centrul de Librării, Pitești, director Petre Lungu. Spații generoase pentru depozite, desfăcere, expoziții, lansări tematice, audiții, autografe. Privatizare în 1991. Astăzi: SC *Columb SRL*, acționar majoritar familia Ștefan, din Pitești. Păstrarea profilului inițial, folosirea exclusivă a spațiului de la parter. Contracte cu principalele edituri din țară, corespondență externă. Diverse conlucrări comunitare. (A.L.).

LIBRĂRIA MIHAI EMINESCU PITEȘTI (1962 ~). Unitate tradițională, specializată în comercializarea cărților, articolelor de papetărie, discografiei, elementelor *birotice*. Spațiu cu destinație specială: parterul unui edificiu important din zona centrală urbană. Investiție guvernamentală. Executant, Trustul de Construcții Argeș. Primar: Marin Teodorescu (v.). Beneficiar: Centrul de Librării Pitești, director Alexandru Ivan. Distinct: lansări tematice, întâlniri cu academicieni, scriitori, alți oameni de știință și cultură, expoziții consacrate literaturii străine, vitrine personalizate. Privatizare în 1991. Astăzi: SC *Columb SRL*, acționar majoritar familia Ștefan, din Pitești. Păstrarea profilului inițial, diminuarea spațiului folosit anterior, contracte cu principalele edituri din țară, corespondență externă. Multiple conlucrări comunitare. (A.L.).

LIBRĂRIA STAIKU PITEȘTI (1925-1950). Firmă tradițională, renumită în domeniu. Comercializare: cărți, articole de papetărie, jucării pentru copii. Contracte cu tipografii și edituri din Muntenia, Oltenia, Transilvania. Proprietar: Nicolae Staicu, patron, Magazinul *Universal*, Pitești. Clădire clasică, *stil neoromânesc*, perimetrul central urban. Activitate asemănătoare la Câmpulung, Muscel. Corespondență externă. Preocupări agreate de Camera de Comerț și Industrie, primăriile Pitești și Câmpulung, prefecturile

Argeș și Muscel. Atestare documentară: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936). Diverse implicări comunitare. (A.L.).

LICĂ, Ion M. (n. Vulpești, Dobroteasa, Olt, 10 iunie 1939). Profesor gradul I, *limba rusă-limba română*, scriitor / **Ion Lică Vulpești**, redactor. *Stabilit la Pitești din 1967*. Școala Medie, Anina, Caraș-Severin (1958), Institutul *Maxim Gorki*, București (1963), Facultatea de Filologie, Universitatea din București (1967). Activitate didactică permanentă în Argeș: Școala Tigveni (1963-1967); Consiliul Regional/Județean al Pionierilor (1967-1974); Școala Merișani (1974-1976); Liceul Industrial Nr.3/Grupul Școlar *Mihai Viteazul*, Pitești (1976-1978); Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1978-2001, director adjunct, 1991-1992). Inspector școlar general, Inspectoratul Județean Argeș (1990-1991). Redactor-șef, *Curierul de Argeș* (1991-1996). Volume importante (proză): *Ziua cu gândurile-n hățuri* (1981); *După amiezi cu cai* (1987); *Dom' Petrică și celelalte* (1991); *Prințul cenușiu* (2004); *O poală cu ouă* (2006). Studii, articole, recenzii în revistele: *Argeș*; *Luceafărul* (Premiul pentru proză, 1978); *România literară*. Președinte, Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești (1974-1978). Membru fondator, Filiala Pitești a Uniunii Scriitorilor din România (2002). Aprecieri publice. (M.S.).

LICĂ MAȘALĂ, Marilena N. (n. Teiu, Argeș, 23 octombrie 1955). Sociolog, traducător, publicist. Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Argeș (1974), Universitatea *Hyperion*, București (1994). Stagii: Italia (2003-2004), Franța (2007-2009). Cercetări în domeniu (1992-2004): localități și comunități etnice din Argeș; sondaje de opinie publică: emisiuni *media*, consultanță vocațională. Volume importante (eseuri, versuri, interviuri): *Am fost la Auschwitz deținutul A-13221*, convorbire cu Leopold Schobel (2002); *Asasinarea unui deceniu de iubire* (2010); *Voix sans frontières / Voci fără hotare* (2010,

ediție franco-română); *Du Congo au Danube / De la Congo la Dunăre* (2011, ediție franco-română); *Întâiul deceniu de speranță: 1990-2000, I. Interviuri cu demnitari argeșeni* (2012), ilustrații, Romulus Constantinescu (v.). Consiliere tipografică, titluri din literatura autohtonă. Colaborări, revistele: *Albanezul, Realitatea evreiască* (București); *Poezia* (Iași); *Criterii literare* (Pitești); *Oglinda literară* (Focșani). Inițiative distincte: Societatea culturală *Androcles* (1995); Simpozionul *Dimitrie Gusti – 60 de ani de la cercetarea monografică în plasa Dâmbovnic* (1999); Revista *Doina*, Paris (2010). Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (M.S.).

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV PITEȘTI (1995 ~). Instituție de învățământ preuniversitar vocațional, specializată, prioritar, în pregătirea elevilor pentru obținerea unor performanțe la: probe atletice, judo, lupte, înot, tenis de câmp, handbal, volei, baschet, fotbal. Continuarea activităților realizate anterior la Pitești de : Școala Sportivă a Liceului *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu* (1957-1971); Grupul/Liceul Nr.6 *Construcții Civile* (1971-1974); Școala Sportivă de Atletică *Grea Viitorul* (1971-1974); Clubul Sportiv *Viitorul* (1974-1995); Clubul Sportiv *Aripi*/Școala Nr.11 *Mihai Eminescu* (1979-1995). Locație actuală: Școala Nr.18, Bulevardul *Petrochimistilor*, arhitect Valeriu Manu (v.), constructor SC *Apartamentul SA Pitești* (1993): săli de clasă, baze de antrenament, laboratoare, cabinete medicale, spații auxiliare. Succese de prestigiu ale elevilor, cadrelor didactice, antrenorilor la reuniuni demonstrative, competiții, turnee naționale și internaționale, olimpiade. Peste 120 de medalii de aur, argint, bronz, obținute în ultimii ani. Directori: Constantin Rizon (v.), Luminița Iordache, Vasile Pavelescu. Colaborări permanente cu asociații și cluburi similare, foruri administrative, mijloace *media* din Argeș. Diverse atestări documentare. (D.I.G.).

LICEUL DE ARTĂ DINU LIPATTI / ȘCOALA MEDIE DE MUZICĂ ȘI ARTE PLASTICE PITEȘTI (1961 ~). Instituție de

învățământ preuniversitar cu profil distinct. Inițial: Școala Elementară de Muzică (1957 – 1961). Succesiv: școală medie (1961 – 1970); liceu (1970 – 1978); clase speciale în cadrul Liceului/Colegiului *Zinca Golescu* (1978-1990); liceu de artă (1990 ~). Locații: Pasajul *I Mai*; Școala Nr. 9; Vila Camerei de Comerț; Liceul Industrial Nr. 8; Școala Nr.4 / *Nicolopol*. Clădire recentă (atelier, săli de studiu, spații expoziționale), investiție de stat (2008 – 2010), zona centrală urbană. Intensă activitate didactică, de creație și de interpretare, numeroase expoziții tematice. Premii în domeniile muzicii, picturii, sculpturii, arhitecturii, graficii, artelor vizuale. Formații artistice proprii: corurile *Glissando* și *Allegretto*; orchestre, grupuri, interpreți de muzică instrumentală sau vocală clasică, ușoară, populară. Participări și premii, numeroase reuniuni naționale sau internaționale. Absolvenți de renume (operă, operetă, compoziție, scenografie). Organizarea, la Pitești, a Olimpiadei Naționale de Artă Plastică pentru Licee (2001) și a fazei zonale, Olimpiada de Muzică pentru Clasele III-VIII (2006). Colaborări constante cu instituțiile culturale și administrative din Argeș – Muscel. Directori cunoscuți: Ion Vlădescu (v.), Marius Giura (v.), Moise Mitulescu (v.). **Scriere monografică:** Moise Mitulescu (2007). Implicări permanente în viața Cetății. (S.N.).

LICEUL DE FETE CÂMPULUNG (1922-1953). Instituție reprezentativă de învățământ preuniversitar pentru județul Muscel, inițiativă cetățenească. Activitate bugetară din 1924. Continuarea tradiției școlilor primare, particulare sau publice, pentru fete (mijlocul secolului XIX). Locații succesive: Școala Primară Nr. 2 de Fete (1922-1934); clădire proprie (1930-1934), arhitect, Dumitrie Ionescu-Berechet (v.). Directori cunoscuți: Virginia Dinescu (*Științe naturale*); Florica Dinculescu (*Limba română*); Elena Costescu (*Istorie*). Contribuții distincte la pregătirea elevilor pentru profesii tutelare. Reorganizări ulterioare: Școala Medie Nr. 2 de Fete (1953-1965); Liceul Nr.2 Mixt (1965-

1970), prevalent clase speciale de sport. Implicări permanente în viața *Cetății*. Diverse atestări documentare. (G.F.C.).

LICEUL INDUSTRIAL DE FETE MARIA TEIULEANU PITEȘTI (1897-1948). Instituție de învățământ preuniversitar, înființată prin donație particulară. Inițial: Școala Profesională de Fete (1897-1936). Fondatori: Ion, Maria și Constantin Teiuleanu (v.), mari proprietari funciari și urbani din Argeș. Clauză testamentară (1 noiembrie 1897): *Pregătirea elevelor în arta croitoriei și bucătăriei, studiul contabilității, economiei politice, dreptului civil și industrial*. Locație proprie, casele *Teiuleanu* (1899-1936), extindere ulterioară (1937-1949), spații folosite succesiv, după 1948, de Școala Pedagogică de Învățătoare, Școala Nr.5, Liceul Economic, Pitești. Clădiri transferate (1974) actualului Colegiu Economic *Maria Teiuleanu*, Pitești. **Sciere monografică:** Elena Diaconescu, Daniel Diaconescu (1999). Importante atestări documentare și implicări în viața comunității. (D.I.G.).

LICEUL NAȚIONAL DE ATLETISM CÂMPULUNG (1970 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, specializată, prioritar, în pregătirea elevilor pentru obținerea unor performanțe specifice domeniului. Școlarizare distinctă: *juniori* legitimați la cluburi și asociații sportive din România. Succesiv: Liceul Central Experimental de Atletism/clase integrate Liceului Mixt Nr.2, Câmpulung (1970-1978); Liceul de Filologie-Istorie/Clubul Sportiv Școlar (1978-1990); Liceul cu Program Sportiv (1990-1992). Actuala denumire din 1992. Complex propriu (1970): săli de clasă, baze de antrenament, laboratoare, saună, cabinete medicale, spații auxiliare, internat, cantină. Proiectant: Institutul de Proiectări, Pitești (1969); executant, Trustul de Construcții Argeș (1969-1970), șef șantier Constantin Dragomir (v.). Succese de prestigiu ale elevilor, cadrelor didactice, antrenorilor la reuniuni demonstrative, competiții, turnee naționale și

internaționale, olimpiade. Până în 2010: peste 600 de medalii (aur, argint, bronz); 44 de absolvenți distinși cu titlul *Maestru al Sportului* (23 înscriși în clasamentul celor mai buni atleți din țară ai tuturor timpurilor). Directori cunoscuți: Gabriel Bădescu, Mihai Răuțoiu, Maria Cristescu, Ștefan Corlățeanu, Constantin Staicu. Multiple atestări documentare și colaborări comunitare. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC COSTEȘTI (1957 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, specializată în pregătirea de cultură generală sau tehnică a elevilor. Succesiv: Liceul din Costești (1957-1977); Liceul Industrial Construcții de Mașini (1977-1990); Liceul Teoretic, Costești, Argeș (1990 ~). Locație proprie (1972): săli de clasă, laboratoare, cabinete, bază sportivă, internat, cantină, dispensar. Proiect adaptat, Institutul de Proiectări, Pitești; executant, Trustul de Construcții Argeș. Succese ale elevilor și cadrelor didactice la olimpiade, concursuri demonstrative, reuniuni științifice și tehnice. Directori cunoscuți: Ion Marinescu, Alexandru Ispas, Nicolae Enescu, Marin Șerban, Elena Dobre, Gheorghe Dobre, Florica Dinu, Viorel Popescu, Elena Contacioiu, Florea Comănescu, Marian Teler. Colaborări comunitare permanente. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC DAN BARBILIAN CÂMPULUNG (1953 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, profil real-umanist, specializată, temporar, în pregătirea resurselor umane pentru activități sportive de performanță sau industria chimică din zona Muscel. Succesiv: Școala Medie Nr.2 de Fete (1953-1965); Liceul Nr.2 *Mixt, cu program prioritar sportiv*, (1965-1971); Liceul Nr.3 *Chimie Industrială* (1971-1991); Liceul Teoretic (1991 ~). Denumire personalizată (1991). Locația actuală (1974): săli de clasă, laboratoare, cabinete, bibliotecă, baze de antrenament, dispensar medical. Succese importante ale elevilor la : olimpiade naționale și internaționale (*chimie*); întreceri atletice; concursuri de matematică și literatură dedicate

patronului spiritual; activități ecologice. Directori cunoscuți: Claudia Gavrilesco, Nicolae Nicolaescu (v.), Ion Nițescu (v.), Aurel Negreanu, Ion Heroiu, Constantin Petrișoe. Importante implicări în viața Cetății. Numeroase atestări documentare. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC ION BARBU PITEȘTI (1971 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, profil real-umanist, specializată, temporar, în pregătirea resurselor umane pentru industria electrotehnică din Argeș. Denumire personalizată (1992). Locații succesive: Școala Nr. 14, *Pitești-Nord* (1971-1974); clădire proprie, Platforma *Exercițiu*, inaugurare 15 septembrie 1974: săli de clasă, laboratoare, cabinete, dispensar, bibliotecă, bază sportivă, ateliere, cantină, internat. Proiectant, Institutul de Proiectare, Pitești (1972-1973), executant, Trustul de Construcții Argeș (1973-1974). Succese ale elevilor la olimpiade, concursuri tematice, alte reuniuni naționale și internaționale. Publicație: revista *Noi* (1996 ~). Directori cunoscuți: Maria Nicolae (v.), Nicolae Mateescu, Adrian Oprea, Alexandru Ionescu, Constantin Biriboiu. Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

LICEUL TEORETIC ION CANTACUZINO / ȘCOALA SANITARĂ PITEȘTI (1974~). Instituție de învățământ preuniversitar, specializată în pregătirea asistenților medicali și a altor categorii de personal pentru județul Argeș. Succesiv: Școala Sanitară (1974-1977); Liceul Sanitar (1977-1990); Grupul Școlar Sanitar (1990-2010). Denumire personalizată (1993). Cursuri gimnaziale/liceale, zi ori cu frecvență redusă, uman sau real (oportunități susținute de stat); structuri postliceale cu autofinanțare (asistent medical generalist și de farmacie). Locație proprie (1980): săli de clasă, laboratoare pentru tehnici de îngrijire a bolnavilor, bibliotecă, dispensar, complex sportiv. Anterior: spații în clădirile școlilor Nr. 14, Nr. 9, Nr. 3, Pitești (1974-1980). Intensă activitate didactică și de instruire profesională în spitale, policlinici, centre particulare. Succese ale elevilor la

olimpiade naționale. Directori cunoscuți: Ion Duță, Ana Radu, Dumitru Ana (v.), Silvia Marinescu. Parteneriat în Proiectul **SOS Sectorul Medical**, cofinanțat din Fondul Social European prin Programul **Dezvoltarea Resurselor Umane**. Diverse conclucrări comunitare. (D.I.G.)

LICEUL TEORETIC ION MIHALACHE TOPOLOVENI (1958 ~). Instituție de învățământ preuniversitar, profil real-umanist, specializată, temporar, în pregătirea resurselor umane pentru industria constructoare de mașini. Succesiv: liceu mixt (1958-1977); liceu industrial (1977-1990); liceu teoretic (1990 ~). Denumire personalizată (1994). Locație proprie, edificii din 1933-1940, aparținând, inițial, Primăriei Topoloveni, Muscel. Extindere, dotări și modernizări ulterioare: săli de clasă, laboratoare (*fizică, chimie, informatică, biologie*), cabinete, dispensar, baze sportive. Succese ale elevilor și cadrelor didactice la concursuri pe obiecte, întreceri sportive, reuniuni cultural-științifice, admiterea în facultăți. Revista *Cuget* (2011~). Directori cunoscuți: Gheorghe Arsenescu (v.), Ion Ștefan, Gheorghita Vlad, Eugeniu Mocanu, Gheorghe Ungureanu, Ion Boalcă, Constantin Arsene. Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

LICHWAR, Mihail (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Cartograf. *Domiciliu tradițional la Curtea de Argeș*. Activitate în domeniu: Casa Autonomă a Pădurilor Statului/CAPS, Centrul de Exploatare Curtea de Argeș; Episcopia Argeșului. Elaborarea **Planului pământului bisericesc** (1940), aparținând celor 378 parohii din protopopiatele Argeșul de Sus (Curtea de Argeș), Argeșul de Jos (Pitești), Slatina (Olt), Gura Boului (Vedea). Alte lucrări civile și eclesiastice specializate. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (N.I.M.).

LIGA AGRARĂ - SECȚIUNEA ARGEȘ (1929-1938). Formațiune politică, oficializată, ca structură distinctă, la București

(10 martie 1929), lider Constantin Garoflid. Disidență din *Partidul Poporului*. În Argeș, exprimări ale membrilor și simpatizanților pentru: liberalizarea comerțului cu cereale; consolidarea capitalului autohton din economia națională; sporirea cuantumului investițiilor destinate mediului rural; înființarea cooperativelor agricole de producție sprijinite de stat; introducerea mecanizării pe marile exploatații. Difuzarea publicației centrale *Agricultorul* (1929-1941). Rezultate modeste la alegerile din 1932. Încetarea activității conform *deciziilor* superioare adoptate la 30 martie 1938. Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel. (P.P.).

LIGA APĂRĂRII NAȚIONAL CREȘTINE - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1923-1935). Structură politică, oficializată, pentru opinia publică, la Iași (4 martie 1923), președinte Alexandru C. Cuza. Inițial, disidență a *Partidului Naționalist Democrat Creștin* (15 februarie-10 martie 1923). Reorganizare: iunie 1927, desprinderea, la inițiativa lui Corneliu Zelea Codreanu, a *Legiunii Arhanghelul Mihail*. În Argeș, exprimări ale unor proprietari urbani, studenți și intelectuali, cu opinii antisemite, pentru: educația religioasă a tinerilor; combaterea comunismului și a luptei de clasă; creșterea rolului monarhiei; diminuarea opoziției parlamentare; restrângerea drepturilor și libertăților cetățenești; constituirea formațiunilor paramilitare de *lăncieri*. Difuzarea publicației centrale *Apărarea națională* (martie 1923-iulie 1935). Încetarea activității conform *deciziilor* forurilor superioare (14 iulie 1935): unificare cu *Partidul Național Agrar* și constituirea *Partidului Național-Creștin*. Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel. (P.P.).

LIGA CULTURALĂ PENTRU UNITATEA ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI - FILIALA ARGEȘ (1990 ~). Asociație obștească, având preocupări în domeniul cultivării sentimentelor naționale specifice românilor originari din Argeș-Muscel,

domiciliați pe alte coordonate geografice continentale. Sediul la Pitești (Colegiul *Ion C. Brătianu*): consiliul de conducere; programe tematice; evidența membrilor cu activitate permanentă; simpozioane; articole de presă; emisiuni *media*. Președinți (succesiv): Nicolae Spinei (v.); Lucian Costache-Bacinschi (v.). Colaborări cu foruri publice, asociații de prietenie, școli, facultăți, instituții religioase, persoane fizice. Diverse exprimări comunitare. (C.V.).

LIGA EXPROPRIAȚILOR DIN ARGEȘ (1990 ~). Asociație publică, având ca obiectiv retrocedarea, către cei prejudiciați sau urmașii acestora, a bunurilor confiscate, naționalizate ori preluate abuziv de regimul comunist din România. Sediul la Pitești. Autentificare oficială: 15 martie 1990. La constituire: 951 de membri. Reorganizare în 1996, conducere asigurată ulterior de: Ion Constantinescu, Viorel Receanu, Mihai Dinu, Florica Bratu. Monitorizarea rezolvării cererilor adresate forurilor statului, asistarea la procesele aflate pe rol, îndrumarea solicitanților cu domiciliul în alte județe din țară, facilitarea intrării în vigoare a hotărârilor judecătorești, aplicarea prevederilor legale în domeniu. Diverse atestări documentare. (P.P.).

LIGA OPERELOR SOCIALE PITEȘTI (1941-1944). Organizație caritabilă, înființată la debutul celui de Al Doilea Război Mondial. Preluarea inițiativelor *Societății de Patronaj*, existentă în perioada anterioară. Colecte publice, primirea de oferte colective sau individuale, acțiuni pentru întrajutorare, contribuții la aprovizionarea unităților militare din Argeș aflate pe front, pachete cu alimente și obiecte de îmbrăcăminte donate orfelinatelor, căminelor de bătrâni, familiilor sau persoanelor aflate în dificultate. Patrimoniu propriu, transferat, la sfârșitul anului 1944, *Apărării Patriotice* - Organizația Argeș. Aspecte asemănătoare specifice orașelor Curtea de Argeș și Câmpulung, Muscel. Diverse atestări documentare. (P.P.).

LIGA PENTRU UNITATEA

CULTURALĂ A TUTUROR ROMÂNILOR. BULETINUL SECȚIEI CÂMPULUNG (1914~1916). Publicație periodică, editată la Câmpulung, Muscel (martie-mai 1914; noiembrie 1914-mai 1915; decembrie 1915-martie 1916). Apariție ocazională. Uneori: **Buletinul Ligei pentru Unitatea Culturală a Tuturor Românilor - Secțiunea Câmpulung**. Comitete de direcție, colegii redacționale, colaboratori. Analize, comentarii, articole, informații, note, dezbateri pe teme comunitare adecvate. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu* (v.), Câmpulung. Diverse implicări publice. **(I.I.B.)**.

LIGA PENTRU UNITATEA CULTURALĂ A TUTUROR ROMÂNILOR / LIGA CULTURALĂ - SECȚIUNEA PITEȘTI (1891-1928). Asociație obștească, preocupată de cunoașterea și difuzarea valorilor spirituale proprii locuitorilor din arealul autohton tradițional. Sediul central, București. Congres constitutiv, 11-13 mai 1891, președinte fondator, Alexandru Orăscu; președinte emblematic (1919-1940), Nicolae Iorga. Denumire temporară: *Liga pentru Unitatea Națională a Tuturor Românilor* (1914-1918). Implicări directe: Grigore T. Brătianu (v.), Stroe Brătianu. La Pitești (selectiv): acțiuni de solidaritate cu *memorandiștii* transilvăneni (19 aprilie 1892; 19 aprilie 1894); sărbătorirea Semicentenarului Revoluției de la 1848, **program** adoptat, 8 mai 1898, primar, Eftimie Ionescu (v.); donații pentru edificarea unor școli românești peste Carpați (1900); întâlniri cu personalități marcante ale timpului; atragerea cetățenilor originari din Transilvania, Bucovina, Basarabia, domiciliați în Argeș, la întruniri publice; opinii transmise ziarelor vremii; telegrame adresate forurilor întrunite în țară sau peste hotare; susținerea demersurilor favorabile constituirii României Mari. Președinți cunoscuți: Sevastian Hernea (v.); Nicolae T. Grigorescu (1898); Ion S. Teodorescu (1910); Ioan Baiulescu (v.); secretari: Ion L. Purcăreanu (1898); Ilarie I. Iliescu (1910), George Stănescu-Delar (v.). proiecte continuate, după 1928, prin Ateneul

Popular *Gheorghe Ionescu-Gion*. Consemnări adiacente: *Istoria municipiului Pitești* (1988). Aspecte asemănătoare specifice orașului Câmpulung, Muscel, președinți cunoscuți, Petre Pârâianu, Nicolae Gh. Popovici (v.). Importante atestări documentare. **(C.G.C.)**.

LIGA SATELOR (1909-1911). Publicație periodică, apărută lunar la Pitești (15 ianuarie 1909-15 februarie 1911). Director-proprietar: Vasile Stoicănescu. Obiectiv prioritar: *educația simțului politic al sătenilor*. Analize, comentarii, articole, informații pe teme economice, sociale, culturale, religioase, juridice, științifice, istorice, militare. Texte literare preluate din operele scriitorilor: Grigore Alexandrescu, Dimitrie Bolintineanu, Cezar Bolliac, George Coșbuc. Redactori și colaboratori din mai multe localități ale Argeșului. Imprimare, Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. **(I.I.B.)**.

LIGA SCRITORILOR DIN ROMÂNIA - FILIALA ARGEȘ (2007 ~). Asociație profesională a creatorilor de literatură, existentă, la Pitești, din 11 noiembrie 2007. Sediul central, Cluj Napoca. Fondatori: Vasile Ghilencea, Steluța Lucia Istrătescu (v.), Nicolae Petrescu (v.), Maria/Mona Vâlceanu (v.), Mihai Ghișescu (v.), Vavila Popovici, Aurelia Corbeanu, Ionel Dincă, Gheorghe Baci (v.), Ilze Sora, Stelian Bajureanu (v.), Elena Sima, Ion Hiru. Președinți: Steluța Lucia Istrătescu (v.); Constantin Vărășcanu (v.). Vicepreședinți: Vasile Ghilencea (și trezorier), Nicolae Petrescu. Peste 30 de membri în 2012. Reuniuni periodice, volume apărute în edituri importante din țară sau străinătate, colaborări cu publicații culturale, emisiuni *media*, alte exprimări comunitare. Revista proprie ***Carpatica***, Nr. 1, Pitești, 2012; inițiator: Vasile Ghilencea (Argeș), Petre Petria (Vâlcea), Nicolae Cosmescu (redactor-șef). Activitate desfășurată concomitent cu Filiala Pitești a Uniunii Scriitorilor din România. **(M.S.)**.

LILEA, Ioan G. (Pitești, Argeș, 7

ianuarie 1887 - ?) Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Combatant: *Campania balcanică* (1913), sublocotenent; Primul Război Mondial (1916-1918), maior, distins în luptele de la Valea Putnei, Vrancea. Al Doilea Război Mondial (1941-1945), împuțernicit al Marelui Stat Major, Uzina Reșița (Caraș Severin) și *Astra* (Brașov). Comandant, Centrul de Instrucție Nr. 8, Jandarmeria Română (1934-1941). Numeroase recompense militare, alte aprecieri publice antume sau postume. **(G.I.N.)**.

LIMBEREA, Paul I. (Pitești, Argeș, 23 octombrie 1924-Pitești, Argeș, 8 aprilie 1951). Student, militant politic. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1943), Academia Comercială, București (Anul IV). Participant la mișcarea legionară și anticomunistă din România. Arestat (6 iunie 1948), anchetat, torturat, judecat, condamnat, șase ani închisoare; detenție, Jilava (Ilfov) și Pitești. Victimă a metodei *reeducare prin tortură*, inițiată și aplicată, la Penitenciarul din reședința Argeșului, de Eugen Țurcanu. Supraviețuire până la 8 aprilie 1951. Deces premeditat, cauzat de traumatismele invocate. Diverse consemnări memoriale. **(I.I.P.)**.

LIMPEDEA. Curs de apă din nordul județului Argeș, obârșie pe versantul sudic al muntelui Ghițu (1 622 m). Afluent al râului Argeș la Corbeni. Captare integrată Complexului Hidroenergetic *Argeșul Mare*. Descrieri geografice, economice, turistice, literare, istorice. **(I.S.B.)**.

LINDLEY, William Heerlein W. (Hamburg, Germania, 30 ianuarie 1853-Londra, Marea Britanie, 30 decembrie 1917). Inginer-proiectant, instalații și rețele hidro-edilitare. *Integrat preocupărilor argeșene prin colaborări prelungite în domeniu*. Școli particulare, Greenwich și Blackheath; Universitatea din Londra (Anglia); Acționar principal, Compania *Vintertur*. Lucrări importante în: Imperiul Austro-Ungar, Imperiul Țarist, Italia, Olanda, Polonia, România. Distinct, la Pitești: canalizări urbane (1906-

1913); rezervorul de apă *Smeurei* (3 600 mc capacitate), cel mai vechi din Argeș (1907); edificarea și echiparea Uzinei de Apă, Gropeni, Mărăcineni, Argeș (1910); forarea a 25 de puțuri pentru mărirea debitului de alimentare a orașului; instalarea conductelor de aducțiune peste râul Argeș. Colaborare cu antreprenorul Ion Rădulescu și primarul Nicolae Gh. Dumitrescu (v.). Proiect existent din 1905. Extinderea capacității uzinei amintite (1914); alte inițiative în domeniu. Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. **(G.P.)**.

LIPATTI, Dinu/Constantin Th. (București, 19 martie 1917 – Geneva, Elveția, 2 decembrie 1950). Pianist, compozitor, profesor universitar. Fiul lui *Theodor L.* (v.), frate cu diplomatul Valentin Lipatti. *Integrat spațialității argeșene prin domiciliu temporar, proprietăți, casă memorială, Ciolcești, Leordeni* (1985). Conservatorul, București (1932), Școala Normală de Muzică, Paris, Franța (1939). Lucrări reprezentative: *Șetrarii* (1934); *Concertino în stil clasic pentru pian și orchestră de cameră* (1936); *Simfonia concertantă pentru două pianouri și orchestră de coarde* (1938); *Dansuri românești pentru pian și orchestră* (1945); *Simfonia de cameră* (1949). Numeroase aranjamente, transcripții, cadențe, lucrări de critică muzicală și pedagogie, muzică instrumentală, corală, vocală. Analize critice și pedagogice în domeniu. Colaborări cu George Enescu. Pianist-concertist în țară și străinătate (1932-1950). Conservatorul din Geneva (1944-1949). Considerat unul dintre cei mai mari pianiști ai secolului XX. Premiul I *George Enescu* pentru compoziție, București (1934), Medalia de Argint, Franța (1937). Monografii, concursuri, concerte, săli de audiții, busturi personalizate. Pregătirea unor noi generații de pianista. Contribuții importante la sporirea prestigiului muzicii românești în lume. Valoroase aprecieri publice antume și postume. **(L.P.)**.

LIPATTI, Theodor (Secolul XIX). Proprietar urban și rural, funcționar de stat.

Domiciliat în București. Suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Ciolcești/Glâmbocata, Leordeni, Muscel. Distinct: *Act de cumpărare*, Moșia *Fundățeanca* (1872), oferită, ulterior, fiului său, **Dinu / Constantin Lipatti** (v.). Exproprieri în 1945, fermă agricolă, Stațiunea de Cercetări Viticole, Ștefănești, Argeș, retrocedare către urmași (1992). Expoziție permanentă, Muzeul Județean Argeș, donație publică, înființarea Fundației *Dinu și Valentin Lipatti* (2000), administrator delegat, Nicolae Tudor. Diverse atestări documentare. **(S.I.C.)**.

LIS, Adrian Mignea V. (n. Ștefănești, Argeș, 19 martie 1971). Artist plastic, *pictură*, scenograf. Liceul *Nicolae Tonitza*, București (1989), Universitatea de Arte Plastice, București (1998), *Clasa Ion Udriște*. Activitate didactică, Universitatea de Arte Plastice, București (2000 ~). Expoziții personale sau de grup: România (1998 ~); Cehia (1999); Franța (2000); Republica Moldova (2000, 2002); Senegal (2008). Lucrări în colecții particulare sau de stat din: Australia, Europa, Statele Unite ale Americii. Scenografie pentru spectacole teatrale din București (1994 ~) și Galați (1999). Tabere de creație/simpozioane: România (1997); Bulgaria (2001, 2002); Germania (2003). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1998), alte aprecieri publice. **(S.N.)**.

LIS, Viorel I. (n. Zărnești, Mălureni, Argeș, 19 februarie 1943). Inginer, *energetică*, militant politic, înalt funcționar public, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1960), Institutul Politehnic, București (1968). Activitate în domeniul proiectării, institutele specializate din: Pitești (1968-1972); Ploiești, Prahova (1972-1974); Ministerul Industriei Lemnului, București (1974-1992). Membru marcant: Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat; Partidul *Noua Generație* (inițiator); Partidul *Renașterea Democrată* (fondator). Distinct: vice-primar, Sectorul 2, București (1992-1996); vice-primar / primar general al

Capitalei (1996 ~ 2000). Contribuții directe la: elaborarea proiectelor pentru primele zone rezidențiale urbane Colibași / Mioveni, Argeș; sistematizarea iluminatului stradal, privatizarea unităților de gospodărie comunală și relansarea programului modernizării municipiului București. Colaborări constante cu foruri asemănătoare din: Paris (Franța), Atena (Grecia), Beijing (Republica Populară Chineză), Washington (Statele Unite ale Americii). Numeroase studii, articole, analize, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, Uniunea Primarilor din Balcani (1997), alte aprecieri comunitare. **(D.I.G.)**.

LISA DRÄXLMAIER – FILIALA PITEȘTI (1993 ~). Societate comercială reprezentativă în economia județului Argeș, Platforma Industrială *Pitești - Nord*. Cumpărarea sau închirierea spațiilor de producție (1994), aparținând, anterior, Fabricii de Stofe *Argeșana* (1969-1993). Adaptare pentru realizarea de *cablaje și elemente de interior, industria auto*, proiect și capital german. Fondatori, Lisa și Fritz Dräxlmaier sr. (1958), patron actual, Fritz Dräxlmaier jr. Sediul central, Vilsbiburg / München, Germania. Producție destinată, prevalent exportului. Secții principale: *Debitare cablu, Preconfecție, Montaj module, Montaj final, Montaj cablaje motor*. Beneficiari tradiționali: *BMW, Daimler-Chrysler, Audi*. Colaborări pe *orizontală și verticală* în mai multe țări ale lumii. Pentru 2005: noul pavilion administrativ; modernizarea halelor și depozitelor (56 000 m²); sporirea și calificarea resurselor umane (5 900 de salariați). Program investițional realizat, parțial, prin SC *Argecom SA*, Pitești, manager, Ion Fîntîneru (v.). Reorganizarea fluxului tehnologic, utilaje performante, pregătirea specială a noilor salariați, ritmicitate și calitate, export în numeroase state continentale. Activitate profitabilă. Diverse implicări comunitare. **(I.D.P.)**.

LITĂ, Ioan (n. Găești, Dâmbovița, 12

septembrie 1955). Inginer, *electronică*, profesor universitar, manager. *Stabilit în Pitești, Argeș, din 1980*. Liceul Teoretic, Găești (1974), Facultatea Electronică și Telecomunicații, Institutul Politehnic, București (1980), Facultatea de Comerț, Academia de Studii Economice București (1992). Doctorat, *electronică*, București (1997). Tehnolog, Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1980-1991). Activitate didactică și de cercetare, Universitatea din Pitești (1991 ~). Director, Colegiul Universitar Tehnic (2000-2004); prodecan, Facultatea de Electronică și Calculatoare (2004 ~). Volume importante (în colaborare): *Aparate, echipamente și instalații de electronică profesională* (1994); *Materiale pentru electromecanică* (1997); *Efectul radiațiilor asupra materialelor și componentelor electronice* (2000); *Materiale pentru electronică* (2001). Numeroase studii, articole, *granturi/contracte* de cercetare, inovații brevetate, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații specializate în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului tehnic superior din Pitești. Aprecieri publice. (M.C.S.).

LIVADITU, Ioan (Secolul XIX). Proprietar urban și rural, *serdar*, slujitor al Curții de la București. *Inginerul Ocolului Pitești* pe timpul domnilor Barbu Știrbei (1849-1856) și Alexandru Ioan Cuza (1859-1866). Delimitarea teritorială a reședinței Argeșului, stabilirea *barierelor* de intrare dinspre cinci direcții rutiere (Vâlcea, Curtea de Argeș, Câmpulung, București, Craiova); consemnarea noului areal în *Jurnalul* emis de *Maghiștratul/Primăria* Pitești, aprobat prin *decizia* administrației districtuale (20 aprilie 1856). Inițierea elaborării *Planului General al Orașului*, finalizat la 28 februarie 1863, acceptat de Consiliul Tehnic Superior din Capitală (17 septembrie 1863). Contribuții distincte la fixarea unor criterii oportune modernizării localității. Diverse atestări documentare. (P.P.).

LIXANDRU, Gabriel Al. (n. Pitești,

Argeș, 29 iunie 1965). Inginer, *tehnologia construcțiilor de mașini*, ziarist. Liceul *Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1983), Institutul Politehnic, București (1989). Activitate productivă: Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1983-1984); Întreprinderea de Utilaj Alimentar, Slatina, Olt (1989-1994). Redactor, secretar general de redacție, redactor-șef adjunct (1994-2007), redactor-șef (2007~), cotidianul *Argeșul liber/Argeșul*, Pitești. Colaborări: redactor-șef, săptămânalul *Muntenia 9*, Pitești (1996-1997); redactor-șef adjunct fondator, publicația *Muscelul/Serie nouă*, Câmpulung, Argeș (2000-2001). Numeroase studii, articole, comentarii, interviuri, cronică, informații, note, apărute în ziare și reviste din țară. Documentări externe: Bulgaria, Olanda, Turcia. Aprecieri publice. (I.I.B.).

LÖBEL, Lazăr (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, negustor, manager industrial. Imobile și afaceri în Pitești, Argeș. Societar, Firma *Constantin Bogdan* (v.), Fabrica de Făină, Pitești (1898), capital investit, 100 000 lei, capacitate instalată, 70 HP, 33 de lucrători (1900). Patron fondator, *Casa de Comerț Lazăr Löbel și Fiii*, Pitești. Activitate ageată de forurile economice și administrative locale. Corespondență externă. Inițiative pentru stimularea evoluției generale a zonei Argeș – Muscel în etapa amintită. Diverse atestări documentare și aprecieri publice. (T.C.A.).

LUCA, Constantin St. (n. Leordeni, Muscel, 1936). Profesor gradul I, *educație fizică*, sportiv de performanță, *gimnastică*, manager. Școala Medie Nr.1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Institutul de Cultură Fizică, București (1958). Activitate didactică permanentă: Liceul *Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1959-1998). Numeroase succese individuale și pe echipe la întrecerile din domeniul amintit. Director (1960-1968), Școala Sportivă de Elevi; director adjunct, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1990-

1994). Stimularea performanței, rezultate deosebite la concursurile zonale și naționale de gimnastică, atletism, baschet, șah. Colaborări permanente cu asociații și cluburi din Argeș-Muscel. Insistențe pentru edificarea sălii polivalente a instituției, succes finalizat după 2000. Volum important: **50 de ani de sport** (2006). Diverse aprecieri comunitare. (C.V.).

LUCA, Paul I. (Domnești, Muscel, 29 iunie 1864- București, 31 decembrie 1939). Învățător, mentor cultural, militant cooperatist, publicist. *Familie tradițională din Transilvania*. Școala Normală a Societății pentru Cultura Poporului Român, București (1883). Activitate didactică permanentă: Școala Primară, Domnești (1883-1905, director). Valoroase demersuri comunitare. Fondator (în colaborare): Societatea Culturală *Școala Nouă* (1887); Cercul Cultural *Râul Doamnei*; revista **Școala Poporului**; Banca *Înfrățirea* (1892). Inițiative distincte: înființarea corului societății culturale (1890); construirea clădirii bibliotecii (1892); ridicarea noii școli primare (1903); edificarea monumentului eroilor (1939), unde se află înscriși inclusiv fiii săi, Luca (învățător) și Titu (cercetaș), căzuți în Primul Război Mondial (1916-1918). Inspector general, Banca Centrală a Cooperăției, București (1905-1928); lector, Casa Centrală a Băncilor Populare și Oficiul Național al Cooperăției (1928-1932); membru, Consiliul General al Cooperăției, București (1932-1939). Volume importante: **Crâmpie de folclor** (1885); **Sfatul bunichii și Sofronie iubitorul de pomi** (1903); **Sfada satului cu învățătorul** (1904); **Călăuza cooperătorului** (1922). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale în domeniile enunțate. Înmemorat la Domnești. Necrolog, ziarul **Curentul**, București (4 ianuarie 1940). Eponimie: Biblioteca Locală Domnești. Alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

LUCEAFĂRUL (1888; 1910-1911; 1936). Publicație periodică, editată la Pitești. Trei serii: 1. **Lucéfêrul** (3-25 ianuarie 1888), subintitulat *Ziar educativu, politicu, didacticu,*

religiosu, juridicu, scientificu și economicu. Organ independent, devotat democrației. Devize: *Deus Romanian protegi; Vox populi, vox Dei.* Apariție săptămânală. Redactor-responsabil: Constantin Predescu (profesor). *Noua Tipografie Rădulescu et Brătănescu*, Pitești. Colaboratori: Constantin Dobrescu-Argeș (v.), Petre Mateescu. 2. **Lucafărul** (decembrie 1910-februarie 1911), *Revistă populară, morală, filosofică, religioasă*; apariție lunară. Redactor: Rizea Dobrescu (*iconom*). Tipografia *Progresul* A.H. Rădulescu și Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*. 3. **Lucafărul** (1936), *Organ independent național, cultural și de informații*. Analize, comentarii, cugetări, note, dezbateri pe teme educative, politice, didactice, juridice, științifice, economice, beletristică, bibliografie. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUCIAN, Nicu E. (Radu Negru, Călărași, 1 septembrie 1926 - Curtea de Argeș, 14 februarie 1980). Economist, manager, publicist. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1949*. Liceul Comercial de Băieți, Călărași (1945), Institutul de Științe Economice *Vladimir Ilici Lenin*, București (1963). Economist, inspector principal, director, Banca de Investiții, Filiala Curtea de Argeș (1962~1980). Preocupări literare, Cenaclul *George Topîrceanu*, Curtea de Argeș. Versuri în culegerile: **Cu aripile deschise** (1965); **Ramuri în alb** (1974). Volum de autor: **Imn la poarta Soarelui** (1964, manuscris). Colaborări de presă: **Ialomîța liberă** (Călărași); **Secera și ciocanul** (Pitești); **Orizont** (Râmnicu Vâlcea); **Clubul și Munca** (București). Articole, analize, interviuri, reuniuni tematice naționale. Contribuții la dezvoltarea contemporană a orașului Curtea de Argeș. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.G.B.).

LUCICI, Augustin G. (n. Pitești, Argeș, 19 februarie 1956). Artist plastic, *pictură, artă monumentală, grafică*, muzeograf. Liceul de Muzică și Arte Plastice / Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (1975), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1983),

Clasa Costel Badea, Lucia Ioan, Nicolae Adam. Stagiul în Italia (1995). Muzeograf, Muzeul Județean Argeș (1984 ~), șef secție *Galeria de Artă* (1990 ~). Numeroase expoziții personale sau de grup: România (1984 ~), Polonia (1986, 1990), Italia (1994, 1995), Franța (2000), Luxemburg (2000). Lucrări în colecții particulare sau publice, state din: America de Nord, Asia, Europa. Fresce cu tematică adecvată: Stațiunea de Cercetări Agricole, Albota, Argeș (1988); *Hotelul Alcadibo Center*, Pitești (2005). Studii, articole, interviuri, comentarii, emisiuni *media* pe diverse domenii. Colecționar: fotografii, cartofilie, obiecte de patrimoniu. Referințe critice favorabile. Volum important: *Galeria artiștilor plastici piteșteni. Album* (2011). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1990), președinte (1991-1992). Expert, *bunuri cu semnificație artistică*, alte aprecieri publice. (S.N.).

LUCICI, Stela Maria I. (n. Arad, 3 februarie 1956). Artist plastic, *ceramică, design*, profesor. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1982*. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Arad (1975), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1982), *Clasa Costel Badea*. Activitate didactică: instituții de învățământ din Pitești. Numeroase expoziții personale sau de grup, *design vestimentar*: București (1984), Râmnicu Vâlcea (1984, 1994), Pitești (1985), Timișoara (1993), Arad (2000). Tabere de creație/simpozioane: Sighișoara, Mureș (1983); București (1985); Neptun, Constanța (1988). Atelier personalizat, Pitești. Premiul I, Festivalul de Modă, Timișoara (1997). Referințe critice favorabile. Diverse aprecieri publice. (S.N.).

LUMEA NOUĂ (1918-1919). Publicație editată săptămânal în Pitești, subintitulată *Organ al democrației din județul Argeș*. Director-proprietar: Grigore T. Coandă (v.). Colaboratori permanenți: Ion I. Rădulescu (v.), Constantin I. Toteanu, Marin I. Creangă. Texte extrase din cuvântările generalului Alexandru Averescu, viitor mareșal al

României. Documente ale Marii Uniri, dezbateri edilitar-gospodărești, apeluri, manifeste, scrisori, pamflete, informații. Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUMINA CREȘTINĂ (1945-1947). Publicație subintitulată *Revistă pentru zidire sufletească*. Apariție lunară, editată la Câmpulung, Muscel (martie 1945-septembrie 1947). Redactor-responsabil: Gheorghe Alexandrescu. Rubrici frecvente: pentru copii și tineret; istorioare; întrebări și răspunsuri. Colaborări cu parohiile ortodoxe și instituțiile publice urbane. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUMINĂ (1936-1937). Publicație periodică, editată de clerul din Rucăr, Muscel, subintitulată *Foaie de zidire sufletească și apărare a credinței strămoșești*. În grupul redacțional: Ilie Băcioiu (preot), Nicolae Băjan, Constantin Goran, Spiridon Nițescu, Ion Pârnu, Spiridon Popescu (preot). Articole, note, comentarii, informații cu conținut religios, sfaturi medicale, rugăciuni, creații literar-istorice, extrase din pravilele bisericești. Imprimare, Tipografia *Gheorghe N. Vlădescu*, Câmpulung. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUMINĂ PENTRU TOȚI (1930-1948). Publicație lunară, editată la Curtea de Argeș și Pitești, subintitulată *Foaie pentru popor*. Redacția și administrația: Episcopia Argeșului. În grupul de colaboratori: Valeriu Arsenescu, Nichita (episcop), Marin Popescu (preot), Tică Popescu, Vasile Tițescu (v.). Texte extrase din scrierile semnate de Napoleon Bonaparte, Blaise Pascal, Xenofon. Articole, comentarii, analize, informații pe teme religioase, culturale, sanitare, civice, sociale. Imprimare, Tipografia Română *Ștefan Voiculescu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUNCA CORBULUI (Secolul XV ~).

Comună din județul Argeș, pe râul Cotmeana, satele: **Lunca Corbului**, Bumbueni, Catane, Ciești, Lăngești, Mârghia de Jos, Mârghia de Sus, Pădureți, Silișteni. Suprafață: 103,6 km². Locuitori: 5 500 (1970); 2 955 (2008). Atestare documentară medievală: Lăngești (1437); Ciești (1451); Bumbueni (1519). Biserici: Catane (secolul XIX); Lăngești (1836); Mârghia I (1848-1849); Pădureți (1851); Lunca Corbului (1862); Ciești (1875); Silișteni (1878-1888); Mârghia II (1883-1885). Cruci de piatră: Pădureți (1866). Monumente ale eroilor: Pădureți (1916-1918); Lunca Corbului (1877; 1913; 1916-1918; 1941-1945). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1930). Placă evocatoare 1907; bustul *Constantin Christescu* (v.). Industrie casnică, fermă de stat (Pădureți), cooperativă agricolă de producție (1950-1990). Areal cerealier, legumicol, zootehnic. Turism rural. Zonă de referință pe traseele rutiere: Pitești-Slatina-Craiova; Pitești-Roșiorii de Vede. Arhitectură tradițională, textile de interior, costume populare, folclor literar, muzical, coregrafic. Distinct: dansul *Călușul românesc*, formații pe mai multe generații, premii naționale și internaționale. *Scriere monografică*: Badea Stănescu (1930, Silișteni). Valoroase surse documentare. (G.C.).

LUNGEANU, Constantin M. (Câmpulung, Muscel, 1900-București, 1975). Actor, cântăreț de revistă, cupletist. Conservatorul București, *Clasa Lucia Sturdza Bulandra* (1925). Activitate permanentă în Capitală: companiile *Bulandra*, *Alhambra*, *Ion Iancovescu*; teatrele *Municipal* și *Comedia* (1925-1975). Colaborări distincte cu compozitorii Ion Vasilescu, Ionel Fernic, Nicolae Vlădoianu. Roluri de referință (proză) în: *Loengrin*, Aldo Bonelli; *Absențe nemotivate*, Laszlo Békeffi; *Kontusovka Palace*, Axel Nielsen; *Debit special*, Bus Fekete; *Manase*, Roman Ronetti. Partituri în filmele: *Viața lui Ștefan Luchian* (1968); *Din zori până în amurg*; *Zile de iunie*. Înregistrări radio, discografie: *Electrecord*, București. Aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

LUNGEANU, Mihai C. (n. București, 29 ianuarie 1953). Regizor de teatru. *Familie tradițională din Câmpulung, Muscel*. Fiul lui **Constantin M.L.** (v.). Liceul *Sfântul Sava*, București (1971), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Cătălina Buzoianu* (1977). Activitate în domeniu: Teatrul de Stat *Valea Jiului*, Petroșani, Hunedoara (1976-1980); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești, Argeș (1980-1988); Societatea Română de Radio, București (1988 ~). Colaborări cu alte instituții culturale din țară. Spectacole teatrale de referință: *Procurorul*, Gheorghe Djalagov (1976); *Tichia cu clopoței*, Luigi Pirandello (1979); *Măsură pentru măsură*, William Shakespeare (1982); *Întâmplări din Capitală*, Tudor Mușatescu (1986); *Negustorul de timp*, Matei Vișniec (2008). Radiofonie: *Prăpăștiile Bucureștilor*, Matei Millo (1999); *Provocarea*, Doru Moțoc (2005). Consemnări critice favorabile. Membru, Uniunea Teatrală din România/*UNITER*, premiile galei, alte aprecieri publice. (I.F.).

LUNGIANU, Mihail (Rucăr, Argeș, 13 decembrie 1880 – București, 21 ianuarie 1966). Proprietar funciar, scriitor, proză, redactor, folclorist. Studii la Câmpulung, Muscel. Activitate redacțională, revistele: *Glasul Argeșului*, 1915, *România rurală* (1915-1916), *Alarma* (1921), Pitești, Argeș; *România ilustrată*, București. Volume importante: *În sărbători* (1910); *Zile senine* (1914); *Însăilări* (1914); *Făpturi năstimirii* (1936). Activitate redacțională, revistele: *Albina*; *Convorbiri literare*; *România rurală*; *România ilustrată*; *Semănătorul*. Premiul Academiei Române (1914, 1920, 1936). Consemnări critice favorabile: George Coșbuc, Barbu Ștefănescu-Delavrancea (1914); Ion Bianu (1920); Ion Alexandru Brătescu-Voinești (1936); George Călinescu (1941). Alte aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

LUNGOCI, Gheorghe I. (n. Sutești,

Vâlcea, 30 ianuarie 1940). Profesor gradul I, *matematică*, manager, publicist. *Stabilit în Pitești din 1964*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1958), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1964). Activitate didactică permanentă la Pitești: Școala *Medie Mixtă/Liceul Nr.3/Liceul de matematică și Fizică nr.1/Colegiul Alexandru Odobescu* (1964-1990; director adjunct, 1980-1982; director 1982-1990); Liceul *Nicolae Bălcescu/Colegiul Ion C. Brătianu* (1990-1994; 1996-2002). Inspector general, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1994-1996). Autor de manuale și culegeri tematice. *Rezolvitor, Gazeta Matematică*, București. Stimularea performanței, înființarea claselor speciale de matematică și informatică, succese importante cu elevii la concursuri naționale sau internaționale pe domenii (*științe, tehnică, literatură, artă, sport*). Călătorii documentare în mai multe state ale lumii. Membru, diverse foruri specializate în domeniu. Aprecieri publice. (C.V.).

LUNGU NICOLESCU, Nicolae P. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar. Membru marcant: Partidul Țărănesc; parlamentar, Partidul Național Țărănesc. Deputat de Argeș (1919-1920; 1928-1931), reprezentând Partidul Țărănesc/Partidul Național Țărănesc. Preocupări în domeniile definitivării *Reformei agrare* din 17 iulie 1921, organizării cooperatiste a locuitorilor de la sate, diversificării vieții culturale din mediul rural. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

LUPESCU, Virgil V. (Roșia de Secaș, Alba, 1870-Pitești, Argeș, 1948). Istoric, *latinist*, publicist. *Stabilit definitiv în Argeș (1895)*. Liceul din Blaj, Alba (1890), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1895). Activitate didactică permanentă: Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1895-1935). Complementar: Școala Normală de Băieți *Alexandru Odobescu*, Pitești (1915-1916); Liceul Comercial, Pitești (1919-1922). Volume importante (manuale): *Viața publică la*

romani (1910); *Antichități publice romane* (1915, 1926); *Istoria patriei* (1919, 1922, 1925, 1928). Colaborări: edituri, tipografii, librării din Pitești și București. Articole de presă pe teme de interes general. Aprecieri publice antume sau postume. (C.V.).

LUPTA CEA BUNĂ (1929-1931). Revistă lunară editată la Câmpulung, Muscel (ianuarie 1929-martie 1931), subintitulată *Publicație pentru hrană sufletească și apărarea credinței strămoșești*; anterior, *Vino și vezi*. În grupul redacțional și de colaboratori: Spiridon Andreescu (preot), Nicolae Bănățeanu (preot), Gheorghe Cotenescu (v.), Alexandru Gh. Popescu (preot), Dumitru Roman, Gheorghe Stănculescu. Analize, comentarii, informații, note pe teme religioase și civice. Imprimare, Tipografia *Muscelul*, Câmpulung, Mușcel. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUPTĂTORUL (1888;1911). Publicație periodică, apărută la Pitești, Argeș. Două serii. 1. *Luptătorul* (ianuarie-mai 1888), săptămânal, conținut inspirat de doctrina Partidului Conservator. Proprietar-editor: Ion Raicoviceanu (v.). Imprimări: Tipografia *Modernă Gr. Luis*, București; Noua Tipografie *Rădulescu et Brătănescu*, Pitești. 2. *Luptătorul* (23 ianuarie 1911), săptămânal, *Organ al Partidului Conservator-Democrat din județul Argeș*. Un discurs al lui Ion Luca Caragiale. Articole, comentarii, analize, informații, replici; note pe teme politice, literare, civice, economice, sociale; cronică *neojunimiste*, poezii satirice. Imprimare, Tipografia *Mihail Lazăr-Fiu*, Pitești. Diverse implicări comunitare. (I.I.B.).

LUPU, Daniel Gelu Gh. (n. Melinești, Dolj, 26 ianuarie 1955). Medic primar veterinar, manager. *Stabilit în Argeș din 1987*. Liceul Teoretic, Melinești, Dolj (1974), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1982). Specializare conexă, *administrație publică*. Activitate specializată: Direcția Agricolă Ialomița (1982-1987); șef, Circumscripția Sanitar-Veterinară, Bârla, Argeș

(1987-1992); Direcția Sanitar-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Argeș, inspector (1992-1997), director executiv (1997-2001; 2005-2009; 2011~), consilier, *Poliție Sanitar Veterinară* (2001-2003), *Integrare Europeană* (2003-2005), *Igienă Veterinară* (2009-2011). Contribuții directe la fundamentarea programelor pentru modernizarea și integrarea activității zoo-veterinare în normele europene. Studii, norme tehnice, analize, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Exprimări externe. Secretar (1993-1997), președinte (1997-2009), Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România, Filiala Argeș, alte aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

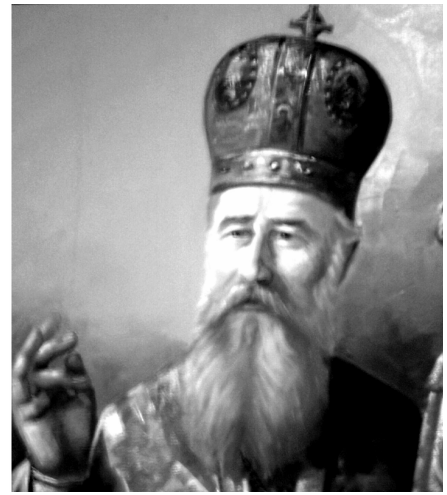
LUPU, Ion I. (n. Lugoj, Timiș, 6 februarie 1950). Actor de teatru și film. Liceul *Coriolan Brediceanu*, Lugoj (1968), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Constantin*

Dinulescu (1977). Activitate în domeniu: Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1978 – 1988); *Teatrul Mic*, București (1988 ~). Roluri de referință: *Stamatescu (Titanic vals*, Tudor Mușatescu); *Prim-ministru (Regele gol*, Evghenie Svart); *Kirill (Roman sentimental*, Vladimir Konstantinov, Boris Rațer); *Cuza (Cuza Vodă*, Ion Luca); *Antonio (Furtuna*, William Shakespeare). Filmografie: *Ecaterina Teodoroiu* (1978); *Oglinda* (1999); *Carol I* (2008). Membru: Uniunea Teatrală din România/*UNITER*, Asociația Cineaștilor din România /*ACIN*. Consemnări critice favorabile. Alte aprecieri publice. **(I.F.)**.

LUȚELE. Vârf în Masivul Făgăraș (2 176 m), din nordul județului Argeș. Acces spre cele șase înălțimi dominante ale zonei, care depășesc 2 500 m. Trasee alpine, marcaje, cabane, descrieri geografice, literare, turistice. **(I.S.B.)**.

Emil Lerescu

Grigore Leu

Stroe Leurdeanu

Paul Limborea

Paul Luca

Virgil Lupescu